θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τόσον τὰ παλαιά, ὅσον καὶ τὰ νέα κεφάλαια. Διὰ τοὺς λόγους τούτους παρέχονται οἱ νέαι εὐκολίαι καὶ δημιουργεῖται ἀτμόσφαιρα ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἐτῶν ἔχει παύσει νὰ ἐμπνέῃ ἡ Ἑλλάς.

Τὸ παρὸν σχέδιον Ν. Δ., πρέπει νὰ ἐξετασθῇ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐπιλογῆς ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἔργων εἰς τὰ ὁποῖα ἀξίζει νὰ γίνωνται αἱ τοποθετήσεις. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, θὰ ἤθελα ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 λεπτομερέστερα νὰ ἀναφέρῃ καὶ ἄλλους τομεῖς οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην ξένων κεφαλαίων, ὅπως ὁ Τουρισμός κλπ. Ἡ οὐσιαστικὴ ἐξ' ἄλλου προστασία τῶν ξένων κεφαλαιούχων ἔχει τόσον διεξοδικῶς ἀναπτυχθῇ ἀπὸ ἀμφοτέρας τὰς πλευράς, ὥστε δὲν νομίζω, ὅτι δέον νὰ ἐνδιατρίψω καὶ ἐγώ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω νὰ τονίσω, εἶναι ὅτι ἐπιβάλλονται ὡρισμέναι κατοχυρώσεις. Ἔρχεται τὸ ἄρθρον 3 τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε σάλον εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, διότι ἐξόδῳ, ἔξοδον, ἐξουσιοδότησις εἰς ὡρισμένον Ὑπουργὸν νὰ πωλῇ τὴν Ἑλλάδα. Ἔρχεται, κύριοι βουλευταί, ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀναλαμβάνει τὰς εὐθύνας. Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν τὰ βάνεια τοῦ σχεδίου Μάρσαλ ἐξίσταντο ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν ἐντελῶς ἀνεξελέγκτως καὶ τὰ ὁποῖα ἐπηρέαζον ὁλόκληρον τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τοποθετηθοῦν ἀποδοτικώτερον, καὶ οὐδεὶς διεμαρτυρήθη, σήμερον ποὺ ὑπάρχει ἡ δημοσιότης ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ πᾶς δυνατὸς ἔλεγχος, δὲν θὰ διεμαρτυρόμεθα. Μολαταῦτα, θὰ ὑπέβαλον τὴν παράκλησιν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ ἐάν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δώσῃ ἔστω καὶ τὴν περιττὴν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν δι' ὅλας τὰς παροχὰς τῶν ξένων κεφαλαίων, ἐξουσιοδοτῶν διὰ τὴν παροχὴν των ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, διὰ νὰ καταστιγάσῃ ἐκ τῆς συλλογικῆς αὐτῆς εὐθύνης ὁ θόρυβος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Περαιτέρω ὁ κ. Μακκᾶς, ἀναλύων τὰς τῆς διαιτησίας διαδικασίας προβλεπομένας διαφοράς, ὑπερθεματίζει εἰς ὅσα ἀπὸ τοῦ Βήματος ἀνέπτυξε ὁ κ. Θεοτόκης ὡς Εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας, διότι λέγει, ἡ διαιτησία ἔχει τὸ μέγα πλεονέκτημα νὰ τερματίζῃ ταχέως τὰς ἀναφυομένας διαφοράς. Θὰ παρεκάλουν ὅμως — λέγει— τὸν κ. Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ, ὅπως ἐσχυθῇ καὶ ποσυθέσῃ διάταξιν δι' ἧς, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῆς διαιτησίας ἡ ὑπόθεσις νὰ παραπέμπεται εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια. Ἕτερον θέμα τὸ ὁποῖον θίγει ὁ κ. Μακκᾶς, εἶναι τὸ θέμα τοῦ προνομιακοῦ συναγωνισμοῦ τῶν νέων ἐπιχειρήσεων ἐναντι τῶν παλαιῶν τοιούτων καὶ ἐπισημαίνει τὸν κίνδυνον τῆς καταστρατηγήσεως τοῦ νόμου ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Καὶ τὸν μὲν προνομιακὸν συναγωνισμὸν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπιθυμοῦν νὰ ὁπορίσουν ὡρισμένα ἄρθρα τοῦ σχεδίου Ν. Δ., ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ 3 ἄρθρα αὐτοῦ διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὴ ἡ καταστρατήγησις τοῦ νόμου καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ ἄρθρα αὐτὰ πρέπει νὰ διορθωθοῦν.

Τερματίζων τὸν λόγον του ὁ κ. Μακκᾶς, σημειοῖ ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ πολιτικὴ ἐκμεταλλεύσεις τῶν ξένων κεφαλαίων διὰ τῶν ὁπισθεν αὐτῶν εὑρισκομένων Κυβερνήσεών των, καθ' ὅσον ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐκδιασμοῦ καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἔχει παρέλθῃ. Ὁλόκληρος ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, τονίζει ὁ κ. Μακκᾶς, διὰ τῶν ταξειδίων τοῦ κ. Μαρκεζίνη, τόσον εἰς τὴν Ἀμερικήν, τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν τὴν Γαλλίαν καὶ ἐντὸς ὀλίγου καὶ τὴν Γερμανίαν ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ μείνῃ ἀνοικτὴ ἡ θύρα εἰς πᾶν κεφάλαιον ξένης χώρας καὶ νὰ μὴ ὑπάρξῃ οὕτως ἡ παντοδυναμία καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐκδιασμοῦ. Ἀλλωστε ὑπάρχει διεθνὴς τάσις ὅπως τὰ ξένα κεφάλαια μὴ διατίθενται ἀπὸ ἐθνικοὺς ὀργανισμούς, ἀλλὰ διοχετεύωνται ταῦτα ἀπὸ Διεθνεῖς Τραπέζας καὶ Οἰκονομικοὺς Ὀργανισμούς, ὁπότε ὁ κίνδυνος πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐκδιασμοῦ θὰ εἶναι ἀνύπαρκτος. Ἐπίσης θὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀποφευχθῇ ὁ ἐκδιασμὸς καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις καὶ διὰ πλείστων ἄλλων μέσων ὅπως τῆς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν διὰ μικτῶν ἑταιριῶν, ἢ τῆς χρηματοδοτήσεως μὲ ἀντίστοιχον προσφορὰν τῶν προϊόντων μας. Θὰ πρέπει δὲ ὅσον ψηφισθῇ ὁ Νόμος τῆς ἐπενδύσεως ξένων κεφαλαίων νὰ ὑπάρξῃ ἡ μεγαλυτέρα δυνατὴ διαφήμισις διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐπένδυσιν ξένων κεφαλαίων, διότι οὕτω θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν Χώραν μας καὶ παρὰ ἔτι περισσοτέρων Ὀργανισμῶν ἢ Τραπεζῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Ἐν καταλλείδι ὁ κ. Μακκᾶς τονίζει, ὅτι πέραν τῶν ὅσων ἀνέφερε, πιστεύει ἀκραδάντως, ὅτι διὰ τοῦ παρόντος σχεδίου δημιουργοῦνται οἱ συντελεσταὶ καὶ ἀξιοποιοῦνται αἱ ἐπικαιρότητες, δι' ὧν ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐπιλύσῃ τὸ τεράστιον οἰκονομικόν της πρόβλημα. Κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ σχεδίου Ν. Δ. θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ καὶ ἡ Ἐθνικὴ ἑνότης διὰ τῆς συνεργασίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ ὄντως θεμελιώδους αὐτοῦ νομοθετήματος. (Χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ὁ κ. Ζίγδης ἔχει τὸν λόγον.

Ι. Ζ ί γ δ η ς. Ἀπὸ διπλῆς σκοπιᾶς, τοῦ συνταγματικοῦ χαρακτῆρος τοῦ καὶ τῆς ρυθμίσεως θέματος ἀφορῶντος τὰς διεθνεῖς οἰκονομικὰς ἡμῶν σχέσεις, σχέσεις ἐρηπτομένας τῆς κυριαρχίας τοῦ Κράτους, τὸ παρὸν Ν. Δ. πρέπει νὰ τύχῃ ὅλως ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις νὰ κρατηθῇ ἔξω κομματικῶν διενέξεων. Ἐφ' ὅσον νομοθετοῦμεν συνταγματικὰς διατάξεις, διατάξεις κατὰ τεκμήριον αἱ ὁποῖαι θὰ ἰσχύσουν ἐπὶ ἔτη, ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ἁπλῶς τὴν ἰδιαιτέραν της ἀρετὴν διὰ νὰ ἐγγυηθῇ τὴν καλὴν των ἐφαρμογήν, ὥστε οἱ βουλευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως νὰ τὸ κρίνουν ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς διευκολύνσεως τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου. Ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις αὐταὶ θ' ἀποτελέσουν τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς εἰς τὴν Χώραν μας τοποθετήσεως ξένων κεφαλαίων πρέπει αὐτοὶ νὰ διερευνηθοῦν, ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ πρῖσμα τῆς στενῆς οἰκονομικῆς σκοπιμότητος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διατραλίτευτου τῆς κυριαρχίας τῆς Χώρας. Ὅλοι ἐμεῖς Ἕλληνες καὶ νομοθετοῦμεν διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἑνὸς καιρίου διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν της ἐπιβιώσιν, ὡς ἀνεξαρτήτου ὀντότητος τομέως. Τὸ θέμα δὲν εἶναι ἡ ἀνάγκη τῶν ξένων κεφαλαίων διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς Χώρας καὶ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ αὐτοδυνάμου τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ δευτέρα γνώμη ἐπὶ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς. Καὶ ἐπομένως ἐπιβάδῃ εἰς ματαιον κόπον ὁ ἀξιότιμος εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας διὰ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ τὴν ἀνάγκην αὐτήν. Τὸ θέμα συνίστατει εἰς τὸ ἂν δι' Ἑλληνικῶν ἐγγυήσεων καὶ ποίων συνάμεθα νὰ προσελκύσωμεν τὰ ξένα κεφάλαια, κατὰ τρόπον ὅμως ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι καὶ οἰκονομικῶς ὠφέλιμος εἰς τὸν τόπον καὶ νὰ μὴ θίγῃ ἀδικαιολογήτως τὴν κυριαρχίαν τῆς Χώρας. Μόνον ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ κριτηρίου αὐτοῦ δέον νὰ κριθῇ τὸ ὑπὸ συζήτησιν Ν. Δ.

Ἡ συνείδησις τῆς ἀνάγκης τῆς συμμετοχῆς τοῦ ξένου κεφαλαίου διὰ τὴν χειραφέτησιν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας εἶναι τόσον ἔντονος καὶ εἶναι τόσον προφανὴς ἡ ὕπαρξις πλείστων τομέων ἐπικερδοῦς τοποθετήσεως, ὥστε φυσικὴ νὰ προβάλῃ ἡ ἀπορία διὰ τὴν τόσον ἐπίμονον δισταικτικότητα τῶν ξένων κεφαλαίων νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Χώραν μας. Βεβαίως γνωρίζουν πάντες ὅτι ἡ μὴ προσέλευσις τῶν ξένων κεφαλαίων κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάγκην πράξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκ τῶν ὁποίων ἐζημιώθησαν ἀνεπανορθώτως τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπενδυθέντα ἐν Ἑλλάδι ξένα κεφάλαια. Ἐπροχώρησαν ἐπομένως πολλοὶ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐὰν διώξωμεν τὸν λόγον μας κατὰ κατηγορηματικώτερον τρόπον, ὅτι δὲν θὰ ἐπαναλάβωμεν τὰς παλαιὰς κακάς μας ἐνεργείας, τὸ ζήτημα λύεται αὐτομάτως καὶ τὰ ξένα κεφάλαια θὰ σπεύσουν νὰ μᾶς τιμήσουν διὰ τῆς εἰσροῆς των. Εἶναι δὲ καὶ κακαὶ αὐταὶ πράξεις τοῦ παρελθόντος, αἱ πτωχεύσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ τὸ 1893 καὶ 1932, ἡ ὑποτίμησις τῆς δραχμῆς μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, δι' ἧς ἐξηνεμίσθησαν αἱ μέχρι τότε καταθέσεις τῶν ὁμογενῶν, ἡ δραχμοποίησις τῶν εἰς συνάλλαγμα καταθέσεων τὸ 1932 καὶ τέλος ὁ ὑπερπληθωρισμὸς τῆς κατοχικῆς περιόδου, δι' ἧς ἐξηνεμίσθησαν καὶ τὰ δραχμοποιηθέντα ξένα κεφάλαια, τῆς ἐξανεμίσεως αὐτῆς ἐπισημοποιηθείσης διὰ τοῦ νόμου 18 τοῦ 1944.

Λόγῳ τῶν ἀλληλαλλήλων αὐτῶν συμφορῶν ἐδημιουργήθη ἡ μετατολεμικὴ ἐντύπωσις τῆς ἀνάγκης τῆς συνταγματικῆς

κατοχυρώσεως τῶν ξένων κεφαλαίων. Κατὰ τὴν σκέψιν αὐτὴν ἡ πτώχευσις τοῦ 1893 δὲν θὰ ἐλάμβανε χώραν ἐὰν τὴν ἀπηγόρευε τὸ Σύνταγμα. Οὔτε ἡ πτώχευσις τοῦ 1932. Καὶ ἦσαν αἱ πτωχεύσεις αὐταί, ὡς γνωστόν, ἡ μὲν πρώτη ἀποτέλεσμα ἑνὸς ἀτυχοῦς πολέμου, ἡ δὲ δευτέρα μιᾶς παγκοσμίου κρίσεως, ἡ ὁποία συνεκλώνισεν ἐκ θεμελίων τὰς οἰκονομίας τῶν πλέον ἰσχυρῶν Κρατῶν τῆς ὑφηλίου. Ἐπίσης ἡ δραχμοποίησις τὴν ἀπαίρων τῆς πτωχεύσεως, ἡ ὑποτίμησις τῆς δραχμῆς τὸ 1918 καὶ ὁ ἐξανεμισμὸς τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς κατὰ τὴν κατοχήν. Ὅλα αὐτὰ θὰ ἀπεφεύγοντο, ἐὰν ὑπῆρχε συνταγματικὴ κατοχύρωσις !...

Φαίνονται αἱ ἀπόψεις αὐταὶ κωμικαί. Καὶ ὅμως ἀπὸ αὐτάς, ἀπὸ τὴν ἄνευ προηγουμένου ἀφελῆ αὐτὴν ἀντίληψιν, ἐνεπνεύσθη ὁ συνταγματικὸς νομοθέτης τῆς Βουλῆς τοῦ 1946, διὰ νὰ καταρτίσῃ τὸ ἄρθρον 112 τοῦ Συντάγματος. Ἀτυχῶς δέ, ὡς παρετήρησε καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ἡ ἀφέλεια αὐτὴ ἀποτελεῖ συνείδησιν βαθυτάτην ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος συμφωνεῖ εἰς τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἐκδοθῇ νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ! Καὶ ἐρωτᾶται : Ἐὰν πράγματι οἱ ξένοι κεφαλαιοῦχοι διστάζουν νὰ ἐπενδύσουν τὰ κεφάλαιά των εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι ἐπτωχεύσαμεν δὶς κατὰ τὸ παρελθόν, διότι ἡ δραχμὴ ἐξηνεμίσθη κατὰ τὴν κατοχήν, εἶναι ἡ συνταγματικὴ κατοχύρωσις ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ τοὺς κάμῃ νὰ ὅρουν τοὺς διστάγμούς των καὶ νὰ σπεύσουν νὰ φέρουν τὰ κεφάλαιά των εἰς τὸν τόπον ; Μήπως κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν ἐδώσαμεν ἐγγυήσεις ἰσχυροτέρας καὶ αὐτῶν τῶν συνταγματικῶν, ὡς αἱ διεθνεῖς συμβάσεις αἱ δεσμεύουσαι τὴν Ἑλλάδα ἀνεξαρτήτως Κυβερνήσεως, ἀνεξαρτήτως Συντάγματος, ἀνεξαρτήτως πολιτεύματος; Καὶ δὲν ἐδέχθημεν διεθνῆ ἔλεγχον διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας καὶ δὲν ἐθέσαμεν ὑπεγγύους τὰς προσόδους τοῦ Κράτους διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν; Καὶ ὅμως αἱ ἐγγυήσεις αὐταὶ δὲν ἐμπόδισαν τὴν πτώχευσιν ὅταν γεγονότα κατακλυσμικὰ ἔθεσαν ἐν κινδύνῳ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Καὶ τώρα, διότι θὰ προστέρωμεν μίαν συνταγματικὴν κατοχύρωσιν εἰς τοὺς ξένους κεφαλαιούχους, θὰ τοὺς πείσωμεν, ὅτι δὲν ἔχουν πλέον νὰ τοβοῦνται τίποτε. Δὲν χρειάζεται πράγματι σχόλιον διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀφελείας ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατελήφθημεν οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἀνάγκην τῆς συνταγματικῆς κατοχυρώσεως.

Ἀλλ' ἐάν, ἀσφαλῶς, χρειάζωνται κατοχυρώσεις διὰ τοὺς ξένους κεφαλαιούχους, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ὁμιλήσωμεν εὐθὺς κατωτέρω, αἱ μόναι, αἱ ὁποῖαι ἀνταποκρίνονται εἶναι αἱ συνταγματικαί. Ἡ διεθνὴς κίνησις κεφαλαίων ἀποτελεῖ τὴν πλέον εὐπαθῆ καὶ εὐμετάβλητον ἐκδήλωσιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἀφορῶν δὲ ἀμέσως τὸν πλέον εὐπαθῆ τομέα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς μιᾶς χώρας, τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν. Ἡ δίδουσα συνταγματικὰς ἐγγυήσεις χώρα ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν σημαίνει, ὅτι ἀπεμπολεῖ τὸ δικαίωμά της νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐνδεχομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθ' ἑκάστην μεταβαλλομένων συνθηκῶν πολιτικήν, ἐπιμένουσα ἀντιθέτως εἰς τὸ νὰ τῆς ὑπαγάγῃ ὑπὸ ἕνα καθεστὼς ἄκαμπτον καὶ ἀμετάβλητον. Ἡ δίδουσα ἐγγυήσεις συνταγματικὴ χώρα ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν ξένων κεφαλαίων, ἐγκαταλείπει κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον, τὸ δικαίωμά της νὰ ἔχῃ μὲ μίαν λέξιν εὐσυναλλαγματικὴν πολιτικήν καὶ ἀφίνει τὸν ἑαυτόν της ἔνθετον εἰς τὴν τύχην, μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι αἱ μικροταραχαὶ εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγάς, μὴ τυγχάνουσαι τῆς ἐνδεδειγμένης ἀντιμετωπίσεως ἐγκαίρως θὰ μεταβάλλωνται εἰς τραγῳδίας, αἱ ὁποῖαι καὶ τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τῆς χώρας θὰ φέρουν ἐν κινδύνῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπιστευθέντων τὰ κεφάλαια ξένων εἰς αὐτὴν θὰ καταστρέφουν ἀνεπανορθώτως. Νομίζω, ὅτι θὰ ἦρκει ἕνα παράδειγμα διὰ νὰ καταστῇ ἀκόμη πλέον ἐκδήλος ἡ προφανὴς αὐτὴ ἀλήθεια. Ἐάν, διὰ συνταγματικῶν διατάξεων, καθορισθῇ, ὅτι κατάθεσις εἰς συνάλλαγμα ἐπιτρέπεται ν' ἀναληφθῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς δεσμεύσεως, ὁποτεδήποτε, εἶναι δυνατὸν νὰ προκύψῃ ἡ ἀκόλουθος κατάστασις. Λόγῳ μικροπανικοῦ εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν ἢ εἰς τὴν χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐπενδυθῇ ἢ διότι παρουσιάζεται ἔκτακτον κέρδος ἐκ τῆς προσωρινῆς τοποθετήσεως των εἰς ἄλλην χώραν, εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ ἕνα ρεῦμα ἀναλήψεώς των εἰς μεγάλην ἔκτασιν. Ἐὰν ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα ἀπενέβαινεν ἐγκαίρως εἶναι πιθανὸν ἡ κίνησις αὐτὴ νὰ ἠμβλύνετο, νὰ ἀνεστέλλετο, νὰ περιωρίζετο ὁπωσδήποτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν συναλλαγματικῶν δυνατοτήτων τῆς χώρας. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον διὰ τῆς συνταγματικῆς διατάξεως ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε δέσμευσις, ἡ κίνησις αὐτὴ θὰ θέσῃ ταχέως τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν εἰς ἀδυναμίαν νὰ τὴν τροφοδοτήσῃ καὶ ἑπομένως θὰ ὁδηγήσῃ τὴν Χώραν εἰς ἀνατολὴν τῶν ὑποχρεώσεών της δηλαδὴ εἰς χρεωκοπίαν, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ὡς σύντροφον καὶ τὴν παραβίασιν τοῦ Συντάγματος. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐξωφρενισμὸς τῆς συνταγματικῆς κατοχυρώσεως. Ἐνῶ ἡ συνταγματικὴ ἐγγύησις οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει διὰ τὴν πρόληψιν τῶν κινδύνων διὰ τοὺς ὁποίους διστάζουν τὰ ξένα κεφάλαια νὰ ἐπενδυθοῦν εἶναι ἀντιθέτως παράγων ἐπαυξήσεως τῶν κινδύνων καὶ ἑπομένως ἐν τῇ οὐσίᾳ εἶναι μέτρον ἀπωθήσεως τῶν ξένων κεφαλαίων.

Ἀλλ' ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ νὰ προσελκύσωμεν ξένα κεφάλαια ἐπροχώρησαν τινὲς εἰς τὴν ἀποδοχὴν καὶ δευτέρου μύθου, ἀντιθέτου πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν καὶ τὸ συμφέρον τῆς Χώρας. Διότι προφανῶς τὰ ἐσωτερικὰ κεφάλαια εἶναι ἀνεπαρκῆ, διότι ἀντὶ νὰ ἐπενδυθοῦν παραγωγικῶς ἢ ἀχρηστεύονται διὰ τῆς ἐπενδύσεως εἰς χρυσᾶς λίρας ἢ τοποθετοῦνται εἰς ἀντιοικονομικὰς ἐπενδύσεις, ἔχομεν ἀνάγκην ξένων κεφαλαίων.

Νομοθεσία ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἐπενδύσεων δὲν εἶναι δυνατὸν μονομερῶς νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ξένων καὶ νὰ ἀγνοήσῃ τὰ ἐντόπια κεφάλαια. Διότι θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα.

Πράγματι ἐὰν δημιουργήσωμεν προνομιούχους συνθήκας διὰ τὴν ἐπένδυσιν τοῦ ξένου κεφαλαίου ἐναντι τοῦ ἐσωτερικοῦ τί θὰ συμβῇ; Οἱ ὅροι συναγωνισμοῦ ἀνατρέπονται ὑπὲρ τοῦ ξένου κεφαλαίου.

Αἱ ἑλληνικαὶ ἑπομένως ἐπιχειρήσεις δὲν θὰ ἔχουν μέσον ἀμύνης ἐναντι ὁμοειδῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἱδρυθοῦν μὲ ξένα κεφάλαια, μὲ ἀποτέλεσμα αἱ πρῶται νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τὰς δευτέρας. Τὸ μὴ ἐπενδυόμενον ἑλληνικὸν κεφάλαιον ἀφ' ἑτέρου πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἀντὶ νὰ ὠθηθῇ πρὸς νέας ἐπενδύσεις, θὰ καταληφθῇ ὑπὸ φοβίας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιταθῇ ἡ σημερινὴ τάσις του πρὸς ἀποθησαυρισμὸν εἰς χρυσᾶς λίρας ἢ λαθραίαν ἐξαγωγήν του εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Πιστεύω ὅτι καὶ οἱ πλέον θερμάμενοι τῶν θιασωτῶν τοῦ ξένου κεφαλαίου θὰ συγκινηθοῦν ἀπὸ τὴν σκέψιν αὐτήν.

Στοιχεῖον πάσης συγχρόνου ἀνεξαρτήτου πολιτείας εἶναι ἡ ὑποβολὴ παντὸς προσώπου καὶ πάσης σχέσεως εἰς τὸ ἐσωτερικόν της δίκαιον καὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων της. Τὸ καθεστὼς τῶν διομολογήσεων, τῆς μειωμένης ἢ πλασματικῆς κυριαρχίας, ἐξ ἄλλου, ἐδημιουργήθη κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα κυρίως ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως ἐπενδυομένων κεφαλαίων τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς καθυστερημένας χώρας νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς δικαιοδοσίας τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστηρίων τῶν περὶ ὧν πρόκειται χωρῶν. Παράδειγμα ἡ Αἴγυπτος μετὰ τὴν ἀτυχῆ ἔκβασιν τῶν δανείων τοῦ Κεδίβη Ἰσμαήλ, ἡ Κίνα κ.λπ. Ἐζήτησαν δὲ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ τὰ ξένα κεφάλαια διὰ νὰ δύνανται ἀνενοχλήτως νὰ ἐκμεταλλεύωνται οἰκονομικῶς τὰς χώρας ταύτας, ἄνευ ἐλέγχου καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς δεσμεύσεως ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῶν. Εἶναι ἐπίσης γνωστόν, ὅτι αἱ ὑπὸ διομολογήσεις χῶραι, εὐθὺς ὡς αἱ πολιτικαὶ συνθῆκαι τὸ ἐπέτρεψαν, ἀνέτρεψαν τὸ καθεστὼς τοῦτο καὶ ἐζήτησαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐσωτερικῶν των νόμων ὡς τὴν ἐρμηνεύουν τὰ δικαστήριά των, κυρίως ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν ἀφορώντων τὰ ξένα κεφάλαια.

Ἡ εἰσαγωγὴ διομολογήσεων, ὑπὸ τὴν ἠπιωτέραν μορφὴν τῆς καθολικῆς διαιτησίας μὲ ξένους διαιτητὰς διὰ πᾶν θέμα ἀφορῶν τὰ ξένα κεφάλαια ἀποτελεῖ τὴν τρίτην ἀτυχῆ σκέψιν τῶν διὰ παντὸς τρόπου θιασωτῶν εἰσροῆς ξένων κεφαλαίων εἰς τὴν χώραν. Ἀλλ' ἐρωτᾶται. Εἶναι διατεθειμένος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πράγματι διὰ νὰ καταστοῦν τὰ ξένα κεφάλαια ἀσύδοτα καὶ ἑπομένως νὰ μὴ προσφέρουν οὐδεμίαν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν εἰς τὸν τόπον, νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐσιώδεις στοιχείων τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κράτους του ; Ἐγὼ πολὺ τὸ ἀμφιβάλλω.

Αἱ βασικαὶ αὐταὶ σκέψεις καθορίζουν τὴν τοποθέτησίν μου ἐπὶ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θέματος καὶ νομίζω ὅτι εἶναι δύσκολον ἐχέφρων τις νὰ διατηρῇ διαφόρους.

Ἀλλὰ διὰ νὰ δοθῇ μία περισσοτέρα πληρότης εἰς τὰς σκέψεις μου εἶναι ἀνάγκη δι' ὀλίγων νὰ ἐξηγήσω τοὺς ὅρους τοὺς καθορίζοντας τὴν διεθνῆ κίνησιν κεφαλαίων. Ἐκ τούτου θὰ συναγάγωμεν καὶ τὰς πιθανότητας προσελκύσεως αὐτῶν εἰς τὴν χώραν μας καὶ τὰς ἐγγυήσεις αἱ ὁποῖαι χρειάζονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἡ ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μιᾶς χώρας καθορίζεται ἀπὸ τὸ προσδοκώμενον ἐπιχειρηματικὸν κέρδος καὶ ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ ἐπιχειρηματίου, ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος δὲν εἶναι κεφαλαιοῦχος. Εἰς τὴν διεθνῆ κίνησιν κεφαλαίων δὲν ἔχομεν αὐτὴν τὴν ἁπλῆν σχέσιν. Ὑπεισέρχεται εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς ὁ παράγων Κράτος, ὑπερκαλύπτων τὴν σημασίαν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τοῦ ἐπιχειρηματίου, τὸ Κράτος καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐνασκήσεως πολιτικῆς κατευθύνσεως τῆς ἐπενδύσεως τῶν κεφαλαίων του πρὸς ἄλλας χώρας, καὶ ὡς δεχόμενον τὴν εἰσροὴν ξένων κεφαλαίων. Ὁ ξένος κεφαλαιοῦχος κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του διὰ τὴν τοποθέτησιν κεφαλαίων εἰς μίαν χώραν θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὰ ἀκόλουθα: α) Τὴν διεθνῆ θέσιν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ τοποθετήσῃ τὰ χρήματά του. Καὶ δὲν ἀφορᾷ τοῦτο μόνον τὰς πιθανότητας διατηρήσεως τῆς ἀνεξαρτησίας του, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἐκτεθειμένον, β) τὴν σύνεσιν καὶ ἀντιμότητα Νόμων καὶ τῶν πράξεων τῶν Κυβερνήσεών του, γ) τὴν οἰκονομικήν του σταθερότητα καὶ ἰδίως τὰς πιθανότητας ἐξυπηρετήσεως τῶν παρ' αὐτοῦ ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων, ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίως τῆς διαρθρώσεως τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν.

Βεβαίως ὑπὸ τὸ πρῖσμα αὐτὸ καθορίζεται ἡ τοποθέτησις τοῦ σοβαροῦ κεφαλαίου εἰς τὰς ξένας χώρας. Διότι τὸ τυχοδιωκτικὸν εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς ἀγνοήσῃ ἐφ' ὅσον ἐπιτύχῃ ὅρους ἐξασφαλίζοντας εἰς αὐτὸ μίαν ταχείαν ἀπόληψιν μεγάλου κέρδους, εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ὁποίας εἶναι διατεθειμένον νὰ διακινδυνεύσῃ καὶ αὐτὴν ἀκόμα τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀρχικῶς ἐπενδυομένων κεφαλαίων. Βεβαίως εὑρίσκονται κράτη τὰ ὁποῖα δέχονται τοιούτους ὅρους ἀλλὰ ἄνευ ἐξαιρέσεων, ταῦτα καταλήγουν εἴτε εἰς τὴν οἰκονομικὴν των χρεωκοπίαν εἴτε εἰς τὴν ἐν καιρῷ στέρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας των, εἴτε καὶ εἰς τὰ δύο.

7) Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς ἔχομεν τὴν κλεῖδα τῆς ἐξηγήσεως καὶ τῆς ἀνεπαρκοῦς εἰσροῆς ξένων κεφαλαίων εἰς τὸν τόπον μας προπολεμικῶς ὡς καὶ τῆς μεταπολεμικῆς αὐτῶν διστακτικότητος.

Αἱ ἀποζοτικαὶ ἐπενδύσεις διὰ ξένα κεφάλαια δὲν ἔλειψαν ποτὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ δὲ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὰ ξένα κεφάλαια λόγῳ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἐσωτερικῶν οὐδέποτε ἦτο μικρά. Ἐν τούτοις οὐδέποτε τὰ κεφάλαια αὐτὰ εἰσῆλθον εἰς τὴν χώραν διὰ νὰ τοποθετηθοῦν παραγωγικῶς ἐν ὑπαρκείᾳ. Ὁ μέγας ὄγκος αὐτῶν ἦσαν τὰ δημόσια δάνεια τὰ συναφθέντα καὶ χρησιμοποιηθέντα διὰ πολεμικοὺς σκοπούς. Κεφάλαια ἐπενδυθέντα διὰ παραγωγικοὺς τοιούτους, ἦσαν πάντοτε ἀνεπαρκῆ. Διατί; διότι α) ἡ Ἑλλὰς εὑρισκομένη εἰς μίαν ἀπὸ τὰς κρισιμωτέρας γεωγραφικὰς περιοχάς, ὑποκειμένη εἰς τὴν ἀπειλὴν πολέμων καὶ εἰσβολῶν οὐδέποτε ἐθεωρήθη ὡς ὁ ἰδεώδης τόπος τοποθετήσεως κεφαλαίων. β) ἡ χώρα μαστιζομένη ἀπὸ μόνιμον ἐσωτερικὴν ἀστάθειαν μὲ Κυβερνήσεις, Συντάγματα καὶ πολιτεύματα συνεχῶς ἐναλλασσόμενα, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ξένους κεφαλαιούχους. γ) διότι ἡ οἰκονομική της κατάστασις καὶ δὴ ἡ διάρθρωσις τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν της, δὲν ἐνέπνεε τὴν ἐμπιστοσύνην ὅτι καὶ μὲ ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν καὶ ἐὰν ἠρνοῦντο δύο προηγούμενοι δυσμενεῖς ὅροι, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀναλαμβανομένας ὅσον καὶ ἂν ἦσαν αὐταὶ λογικαί, ὑποχρεώσεις ἐξυπηρετήσεως τῶν ξένων κεφαλαίων.

Αἱ ἐπενδύσεις ἐπομένως εἰς παραγωγικοὺς τομεῖς περιωρίσθησαν εἰς συγκεκριμένας περιπτώσεις καὶ ἔλαβον τὴν μορφὴν συμβάσεων τῶν ὁποίων ἡ ἀνάμνησις ἢ καὶ ἡ σημερινὴ ἐφαρμογὴ εἶναι τόσον ὀδυνηρὰ διὰ τὸν τόπον. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν τὴν σύμβασιν τῆς Κωπαΐδος, παλαιότερον, τῆς Πάουερ, τῆς Ὀὺλεν καὶ τὸν μεσοπόλεμον. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ πρὸς τὴν διομηχανίαν διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δάνεια Χάμπρο, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο εἰς περίοδον διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἔχαιρε μιᾶς παροδικῆς ἐσωτερικῆς σταθερότητος ἔγιναν ὑπὸ ὅρους οἱ ὁποῖοι ἦσαν δυσβάστακτοι ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως διὰ τὴν χώραν καὶ συνετέλεσαν καὶ αὐτὰ εἰς τὴν πτώχευσιν, ἥτις ἐπηκολούθησε.

Καὶ ἂς ἴδωμεν τὰς σημερινὰς συνθήκας. Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Χώρας δὲν κατέστη ὀλιγώτερον ἐπισφαλὴς κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν αὐτὴν περίοδον οὔτε ἡ γειτονία μὲ τὰς χώρας τοῦ παραπετάσματος ἐνισχύει τὴν ἔφεσιν τῶν ξένων κεφαλαιούχων διὰ νὰ τοποθετήσουν τὰ κεφάλαιά των εἰς αὐτήν. Ἡ ἀστάθεια τοῦ ἐσωτερικοῦ καθεστῶτος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λησμονηθῇ, λόγῳ τῆς σημερινῆς ὑπερμέτρου κυβερνητικῆς πλειοψηφίας. Ἀντιθέτως, τὸ ὑπερβολικὸν αὐτῆς ἀποτελεῖ παράγοντα ἀβεβαιότητος διὰ τὸ μέλλον. Δὲν χρειάζεται ἐξ ἄλλου νὰ μακρηγορήσωμεν διὰ τὴν ἐξόχως παθολογικὴν κατάστασιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξιτορρόπησις μέχρι σήμερον ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀμερικανικὴν βοήθειαν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποβλέψωμεν εἰς μεγάλην εἰσροὴν ἰδιωτικῶν κεφαλαίων ἵνα πληρωθοῦν αἱ ἐπιτακτικαὶ μας ἀνάγκαι, ἵνα ὄχι πλέον ἐπιτύχωμεν τὸ αὐτοδύναμον τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ οἰκονομικοῦ μας βίου.

Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιωτικοῦ ξένου κεφαλαίου δύναται ν' ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων βραχυπροθέσμων καὶ μακροπροθέσμων πιστώσεων, αἱ ὁποῖαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀφθόνων εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν. Θὰ ἠδύνατο ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πρώτων ὑλῶν εἰς τὴν διομηχανίαν της νὰ ἐπιτύχῃ τὰς βραχυπροθέσμους πιστώσεις αἱ ὁποῖαι παραχωροῦνται ἤδη διεθνῶς. Θὰ ἠδύνατο δὲ ἐπίσης νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπόκτησιν μηχανημάτων διὰ μεσοπροθέσμων πιστώσεων πληρώνουσα τόκους κατά τι ἀνωτέρους τῶν ἰσχυουσῶν δι' ἄλλα πλέον εὐρωστότερα κράτη.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπιβάλλεται νὰ κάμῃ εἶναι διὰ κοινοῦ νόμου νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν κεφαλαίων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς συνάλλαγμα τῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐπενδύσεων τούτων. Θὰ ἔπρεπε ἐπίσης ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ παίσῃ τοὺς ξένους ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἀπέφευγε τὴν προσφυγὴν εἰς τὰς εὐκόλους μεθόδους ἀντιμετωπίσεως τῶν καθημερινῶν δυσκολιῶν, ὡς αἱ ἀναδρομικαὶ φορολογίαι αἱ ἐλαφραὶ τῇ συναινέσει ἐπιτάξεις, ἡ ἄνευ δικαιολογίας ἐπιβολὴ κοινωνικῶν καὶ δημοσιονομικῶν εἰσφορῶν κλπ. Διὰ τὰς ἐγγυήσεις αὐτὰς δὲν χρειάζεται συνταγματικὴ κατοχύρωσις. Χρειάζονται νόμοι καὶ πιστὴ ἐφαρμογὴ των ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα, διὰ νὰ ἐδραιωθῇ ἡ πίστις τῶν ξένων πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Κυβερνήσεις. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμπιστευθοῦν οἱ ξένοι τὴν ἐπένδυσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅταν ψηφίζονται νόμοι, ὡς ὁ τῆς συγχωνεύσεως τῶν Τραπεζῶν, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἕλληνες μέτοχοι ἀπαλλοτριοῦνται τῶν δικαιωμάτων των;

Στοιχεῖον ἐδραιώσεως τῆς πίστεως τῶν ξένων, θὰ ἦτο κοινὴ συμφωνία ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν μέτρων αὐτῶν, ἵνα οὕτως ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν κομμάτων καὶ Κυβερνήσεων σεβασθῇ ταύτας εἰς τὸ μέλλον.

Διερωτῶμαι ἐξ ἄλλου, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδυθῶμεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προσελκύσεως ξένων κεφαλαίων, ὅταν ἐκκρεμεῖ ἀκόμη ἡ τακτοποίησις τοῦ παλαιοῦ Δημοσίου χρέους. Μὲ τί πίστιν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Διεθνῆ χρηματαγορὰν ὅταν ἐκκρεμοῦν ἔτι παλαιαί μας ὑποχρεώσεις. Διὰ νὰ ὑποχρεωθῶμεν αὖριον εἰς ἐσπευσμένην καὶ ὅλως δυσμενῆ ρύθμισιν αὐτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως συνάψωμεν μερικὰς ἐπαχθεῖς συμβάσεις, ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ χρεωκοπημένου;

Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τὴν ἐνδεχομένην οἰκονομικὴν χειραφέτησιν τῆς χώρας ἡ Ἑλλὰς χρειάζεται κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται τῆς δυναμικότητος

τοῦ ἰδιώτου ξένου κεφαλαιούχου καὶ ὑπὸ ὅρους οἱ ὁποῖοι ἐλάχιστα εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν συγκινήσουν.

Ἔχομεν ἀνάγκην ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κατασκευάσωμεν καὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν μας ὥραιαν κεφαλαίων ὡς τὰ τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας. Ἐν ἀδυναμίᾳ ἐξευρέσεως τούτων ἐχομεν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίσωμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν κεφάλαια ὡς τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τῶν μεγάλων διεθνῶν ὀργανισμῶν καὶ ἐκ τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης Ἀνασυγκροτήσεως. Κεφάλαια ἰδιωτικῆς προελεύσεως εἶναι δυνατὸν νὰ προσελκυθοῦν εἰς ἕνα ἀξιόλογον ὄγκον μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἐγγυήσεως, προερχομένης ἀπὸ πολιτικὴν σκοπιμότητα, ὑπὸ μεγάλων συμμάχων κρατῶν διὰ τὰ ὁποῖα ἡ οἰκονομικὴ μας χειραφέτησις καὶ ἡ ἐσωτερικὴ γαλήνη ἀποτελοῦν στοιχεῖα τοῦ ἰδίου των συμφέροντος. Ἡ ἐλπίς, ὅτι διὰ ἰδικῶν μας ἐγγυήσεων θὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν προσέλκυσιν σημαντικοῦ ὄγκου ἰδιωτικῶν ξένων κεφαλαίων ἀποτελεῖ παραίσθησιν ἀναξίαν σοβαρᾶς συζητήσεως. Οὐδεὶς ἄλλως ἔχει τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο μὲ ὅρους οἰκονομικῶς συμφέροντας. Ὑπάρχει μόνον μία κατηγορία ξένων κεφαλαίων τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλληνικὴ πρωτοβουλία θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπηρετήσῃ. Εἶναι τὰ τῶν ὁμογενῶν τῶν εὑρισκομένων εἰς χώρας ὅπου ἡ προοπτικὴ τῆς παραιτέρω παραμονῆς των εἶναι δυσμενὴς καὶ τὰ ὁποῖα ἑπομένως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ θέματος χρειάζονται μέτρα ὅλως ἰδιότυπα, περὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία μέχρι σήμερον ἐγένετο συστηματικὴ σκέψις.

Ἀλλά, πρὶν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ σχεδίου Ν. Δ., εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ προστρέξωμεν εἰς τὰ ἀνάλογα νομοθετήματα ξένων χωρῶν αἱ ὁποῖαι αἰσθάνονται ἐξ ἴσου μὲ ἡμᾶς τὴν ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τοῦ ξένου κεφαλαίου. Τὸ παράδειγμα αὐτῶν θὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν διαμόρφωσιν θετικωτέρας γνώμης περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ λάβωμεν καὶ ἡμεῖς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἔχω ὑπ' ὄψει μου τοὺς νόμους περὶ προσελκύσεως ξένων κεφαλαίων τῶν ἀκολούθων χωρῶν: Ἰταλίας, Τουρκίας, Ἰσραήλ, Κολομβίας. Αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ αἱ διέπουσαι τὴν νομοθεσίαν αὐτὴν εἶναι αἱ ἀκόλουθοι: α) Οὐδεμία νομοθεσία εἶναι συνταγματικῆς φύσεως. Πρόκειται περὶ ἁπλῶν νόμων ψηφισθέντων κατὰ τὴν συνήθη νομοθετικὴν διαδικασίαν.

β) Αἱ διεξόδευαι διευκολύνσεις εἰς τὸ κεφάλαιον εἶναι διευκολύνσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀρχικῶς ἐπενδυθέντων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προσόδων ὑπὸ διαφόρους περιορισμούς. γ) Παρέχεται ἐγγύησις ἴσης μεταχειρίσεως τοῦ ξένου κεφαλαίου μὲ τὸ ἐντόπιον. Οὐδεμία διάταξις καθορίζει προνομιακὴν μεταχείρισιν ὑπὲρ τοῦ ξένου. Ἀντιθέτως εἰς πλείστους νόμους ρητῶς καθορίζεται ὅτι τὸ ξένον κεφάλαιον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ οὔτε μονοπώλιον οὔτε προνομιακήν τινα θέσιν. δ) Διατηρεῖται ἀνέπαφος ἡ ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἐσωτερικοῦ των δικαίου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπενδύσεως δημιουργουμένων σχέσεων. ε) Τέλος ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων τούτων ἀνατίθεται εἰς αὐτοτελῶς καθωρισμένα ὄργανα τοῦ κράτους ὡς τὰς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου συναλλάγματος ἢ τὰ Ὑπουργικὰ Συμβούλια ἐν τῇ ὁλότητί των.

Αὗται εἶναι αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν νομοθεσίαν ξένων κρατῶν τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν, ὡς καὶ ἡμεῖς, νὰ προσελκύσουν ξένα κεφάλαια.

Ὑπὸ τὸ πρίσμα τῶν ἀνωτέρω σκέψεων εἶναι σαφὴς ἡ θέσις μου ἔναντι τοῦ σχεδίου Ν. Δ., ἥτις νομίζω πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ θέσις ὁλοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας. Δὲν θὰ εἰσέλθω εἰς τὸ συνταγματικὸν θέμα τὸ ὁποῖον ἔθιξε τόσον ἐπιτυχῶς ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Παπανδρέου. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψω ὅτι νομοθέτημα τῆς φύσεως αὐτῆς θὰ ἔπρεπε τοὐλάχιστον νὰ ἔχῃ τὴν σύμφωνον γνώμην ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ νὰ μὴ πραγματισθῇ ἐν τῇ γενέσει του ἐκ τῆς συνταγματικῆς αὐτῆς ἀταξίας. Εἰς Ρωσβελτ καὶ εἰς Ἄϊζενχάουερ δὲν ἐθεώρουν μειωτικὸν ἐπὶ θεμάτων βασικῆς σημασίας διὰ τὴν χώραν των νὰ ἐφαρμόζουν τὴν λεγομένην διακομματικὴν πολιτικήν. Διατί ἡ Κυβέρνησις θὰ τὸ ἐθεώρει μείωσίν της ἐὰν προσέφευγεν εἰς τὴν ἰδίαν μέθοδον ἐπὶ τοῦ προκειμένου; Ἀλλὰ ἡ ἀντίρρησίς μου εἶναι οὐσιαστικωτέρα. Ἀντιτίθεμαι κατηγορηματικῶς ἐναντίον τοῦ νόμου: α) Διότι ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ συντάγματος. β) Διότι καθορίζει προνομιακὴν θέσιν εἰς τὰ ξένα κεφάλαια, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δ' ἀποδῇ μοιραίον διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἐπενδύσεις καὶ γ) διότι διὰ τῆς γενικεύσεως τῆς διατηρήσεως ὡς βασικῆς ἀρχῆς ἐπιλύσεως πάσης διαφορᾶς, δημιουργουμένης ἐκ τῆς ἐπενδύσεως τῶν ξένων κεφαλαίων, εἰσάγεται εἰς τὴν χώραν τυπικῶς μὲν ὑπὸ ἠπιωτέραν μορφὴν ἐν τῇ οὐσίᾳ ὅμως ἀμείωτον τὸ ἐπαχθὲς καθεστὼς τῶν Καπιτουλασιόνων.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις θεωρῇ ὑποχρέωσίν της νὰ ἐκδώσῃ νόμον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ Συντάγματος, ὁ Νόμος οὗτος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι γενικώτατος καὶ νὰ ἀφήνῃ εἰς τὸν κοινὸν νομοθέτην τὴν ρύθμισιν θεμάτων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ρυθμισθοῦν διὰ συνταγματικῶν διατάξεων. Πάντως, συνταγματικὸς νόμος τῆς ἐκτάσεως καὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ὑπὸ κρίσιν, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης σκέψεως, ἀποτελεῖ σφάλμα μέγα τὸ ποῖον θὰ πληρώσῃ ἡ χώρα ἀκριβώτατα.

Ἐξεταζόμενος ὁ νόμος ὡς κοινὸς καὶ ὄχι ὡς συνταγματικὸς τοιοῦτος παρουσιάζει κατὰ τὴν κρίσιν μου τὰ ἀκόλουθα βασικὰ μειονεκτήματα, τὰ ὁποῖα τὸν καθιστοῦν λίαν ἐπικίνδυνον καὶ ἀσφαλῆ πηγὴν ἀνεκδιηγήτου ταλαιπωρίας διὰ τὸν τόπον εἰς τὸ μέλλον.

1. Κεφάλαια. Ὡς ἔχει ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1, ἡ διὰ τοῦ νόμου προστασία ἐπεκτείνεται εἰς κεφάλαια οὐχὶ μόνον προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ κεφάλαια λαθραίως ἐξαχθέντα ἢ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοιαῦτα τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε κανονικῶς νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν χώραν.

Ἐπεκτείνεται ἐπίσης εἰς ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ ἀξωτερικοῦ κεφάλαια ἀνεξαρτήτως τομέως ἐπενδύσεως. Οὐχ' ἧττον ὡς γνωστὸν παρετηρήθη ἡ ἐπένδυσις ξένων κεφαλαίων πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τομεῖς οἱ ὁποῖοι ἀμέσως ἐπιδροῦν εὐεργετικῶς ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν. Διερωτᾶται κανεὶς μὲ ποίους συναλλαγματικοὺς πόρους θὰ ἐξυπηρετηθοῦν τὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα θὰ ἐπενδυθοῦν εἰς λαϊκὰς κατοικίας. Εἶναι εἰς θέσιν ἡ Ἑλλὰς ὅσην ἀνάγκην καὶ ἂν ἔχωμεν διὰ τὴν λαϊκὴν στέγασιν νὰ πληρώνῃ τοκογρεωλύσια διὰ τὰ ξένα κεφάλαια τὰ ὁποῖα θὰ ἐπενδυθοῦν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτο; Λησμονεῖ ὁ τόσον ἐγκρατὴς περὶ τὰ προβλήματα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν βοηθὸς ὑπουργὸς Συντονισμοῦ τὰ προηγούμενα τῆς πτωχεύσεως τῆς Αὐστρίας, ἥτις ἀκριβῶς ὠφείλετο εἰς τὴν προσφυγὴν εἰς ξένα κεφάλαια διὰ λαϊκὰς κατοικίας, πάσχα καὶ ἄλλα ὡραῖα πράγματα· πτωχεύσεως ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ὁρμαλὶς διὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς Παγκοσμίου κρίσεως τοῦ 1929; Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ σχετικὴ διάταξις εἶναι τόσον γενικὴ ἐρωτῶ ἐὰν πράγματι ἡ Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν μορφὴν τῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι θὰ δημιουργηθοῦν ἀπὸ τὰ ξένα κεφάλαια. Τῆς διαφεύγει ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπενδυθοῦν εἰς παραγωγικὰς ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι αὐξάνουν μὲν τὴν παραγωγὴν οὐδεμίαν ἀνακούφισιν ὅμως φέρουσιν εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν τὸ ὁποῖον μόνον θὰ ἐπιβαρύνουν τοῦτο διὰ τῶν τοκαχρεωλυσίων των. Καὶ ἐπειδὴ ἡμερισθητήθη ἡ τοιαύτη δυνατότης ἀπὸ ὁμιλητὴν τῆς συμπολιτεύσεως δ' ἀναφέρω ἕνα κτυπητὸν παράδειγμα: Θὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν προστασίαν καὶ ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως ἐργοστασίου Κόκα Κόλα, τὸ ὁποῖον δ' αὐξήσῃ μὲν ἀναμφισβητήτως τὴν παραγωγὴν ἀλλὰ θὰ ἐπιβαρύνῃ ἄνευ ἀντιστάθμισματος τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν μὲ τὴν ἐξυπηρέτησίν του. Καὶ θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνταπεξέλθωμεν εἰς τοιαύτας ἐπιβαρύνσεις.

γ) Αἱ ἀτέλειαι ἐπίσης τοῦ σχεδίου Ν.Δ., εἶναι ἡ ἀσάφεια ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ ὕψους κεφαλαίων, εἰσερχομένων ὑπὸ μορφὴν μηχανημάτων ὑλικῶν, καὶ ἄϋλων δικαιωμάτων. Διότι εἶναι προφανεῖς αἱ ὑπερβολαὶ αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γίνουν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν ἀντικειμένων τούτων.

Ἐπιστροφὴ κεφαλαίων. Ἐκ τῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου 5 καὶ 15 φαίνεται ὅτι ὁ νόμος ἀφορᾷ μόνον μακροπροθέσμους πέραν τῶν 10 ἐτῶν τοποθετήσεις καὶ βραχυπροθέσμους τοιαύτας. Διὰ τὰς τοποθετήσεις μέχρι 10 ἐτῶν

ὁ νόμος ἐκτὸς τῆς ἐξαιρέσεως τῶν γεωργικῶν καὶ μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἄρθρον 14, οὐδὲν προβλέπει.

Ἐξ ἄλλου δὲν ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ σχεδίου Ν. Δ. ἂν ἡ ἐπιστροφὴ θὰ γίνῃ εἰς τὸ ἴδιον μὲ τὸ εἰσαχθὲν συνάλλαγμα ἢ ὄχι. Εἶναι προφανὴς ἡ σημασία τούτου.

Π ρ ο ν ό μ ι α. Τὰ παραχωρούμενα προνόμια φορολογικά, νομικὰ—ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ἐπιτάξεις, ἀπαλλοτριώσεις, διατηρσία, λογιστικὰ—τήρησις βιβλίων εἰς ξένον συνάλλαγμα ἐκτὸς τοῦ κατ' ἀρχὴν ἀπαραβάτου αὐτῶν ἐξικνοῦνται εἰς ὑπερβολὰς περὶ τῶν ὁποίων ὅμως θ' ἀναπτύξω τὰς ἀπόψεις μου εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἐκ τῶν πλέον καταπληκτικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος σχεδίου εἶναι ἡ τοῦ ἄρθρου 10 διὰ τῆς ὁρίας εἰσάγεται ὁ κατωφερὴς θεσμὸς τῆς ἀρήτρας τῆς μᾶλλον εὐνοουμένης ἐπιχειρήσεως. Κατ' αὐτὴν ἂν διὰ μίαν σύμβασιν ὑποχρεωθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ δεχθῇ εὐσμενεστέρους ὅρους, οὗτοι ἐπεκτείνονται αὐτομάτως καὶ εἰς ὅλας τὰς προγενεστέρας συσταθείσας ἐπιχειρήσεις, μὲ προφανῆ τὴν ζημίαν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν δημιουργίαν καθεστῶτος ἐξόχου ἀβεβαιότητος, τὴν ὁποίαν δὲν θέλει νὰ θεραπεύσῃ διὰ τὰ ξένα κεφάλαια τὸ ὑπὸ κρίσιν Ν.Δ. Περίεργοι ἐπίσης ἐμφανίζονται αἱ παράγραφοι 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τῶν ὁποίων τὰ προνόμια τοῦ σχεδίου Ν. Δ. ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὰς ὑφισταμένας ἤδη ἐπιχειρήσεις ἐκ κεφαλαίων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποτίθεται ὅτι προσφεύγομεν εἰς τὸ Νομοθέτημα τοῦτο διὰ νὰ προσελκύσωμεν νέα κεφάλαια, ἀλλ' οὐδεὶς ἐφαντάσθη ὅτι προσφεύγομεν εἰς τοῦτο διὰ νὰ παράσχωμεν περισσότερα προνόμια εἰς τὰς ὑφισταμένας ξένας ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι, ὡς γνωστόν, λειτουργοῦν ὑπὸ τόσον εὐσμενεῖς ὅρους.

Εἰς ὅλας τὰς ὁμοειδεῖς ξένας νομοθεσίας καθορίζεται σαφῶς τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ὡς καὶ ἡ σύνθεσις αὐτοῦ. Ἡ διατύπωσις τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 3 εἶναι τόσον ὀλιγὴ ὥστε νὰ δημιουργεῖται, πέραν πάσης ἄλλης ἐπιφυλάξεως, τὸ μέγα ἠθικὸν πρόβλημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρθη ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων. Ἡ παραχώρησις ὅλων αὐτῶν τῶν τεραστίων προνομίων διὰ τῶν ὁποίων ἡ χώρα καθίσταται ὑποτελὴς τῶν ξένων κεφαλαίων δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τὴν γνώμην τῆς ἐν τούτοις κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ συνισταμένης ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, ἐπ' ἁπλῆς ἀποφάσεως 2 ἢ 3 Ὑπουργῶν. Ἡ διάταξις αὐτὴ προσκρούει εἰς τὰς στοιχειώδεις ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ.

Καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα: Διὰ τοῦ ἄρθρου 15 εἰσάγεται συνταγματικῶς ἡ ρήτρα τῶν καταθέσεων εἰς ξένον συνάλλαγμα ὑπὲρ τῶν μονίμως ἐγκατεστημένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἡ ρήτρα τοῦ δανεισμοῦ εἰς ξένον συνάλλαγμα τῶν ἐν Ἑλλάδι διαμενόντων ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν καταθέσεων τούτων. Ἀνεφέρθην ἤδη εἰς τὸ ἄτοπον τῆς διὰ συνταγματικῆς διατάξεως ρυθμίσεως ζητημάτων τόσον λεπτῶν καὶ συνεχῶς μεταβαλλομένων, ἤτις ἐπιβάλλει πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὰς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις διὰ τὴν συνεχῆ παρακολούθησίν των καὶ ἐγκαίρων λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν των μέτρων. Τὸ Ν. Δ. γέμει νομοτεχνικῶν ἀτελειῶν αἱ ὁποῖαι προδίδουν τὸ πολλαπλοῦν τῆς πατρότητος αὐτοῦ καὶ τὴν ἔλλειψιν κεντρικῆς γραμμῆς. Τὸ ἄρθρον 8 παράγρ. 1 καθορίζει ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ φορολογικὰ προνόμια παραχωροῦνται εἰς ἐξαγωγικὰς ἐπιχειρήσεις κλπ. Ἐν τούτοις ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἀναφέρει ὅτι «δύνανται νὰ ἐξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω φορολογικῶν διευκολύνσεων ὅσαι τῶν ἐπιχειρήσεων θεωροῦνται ὡς μὴ πληροῦσαι τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1». Τὸ μοιραῖον συμπέρασμα εἶναι ὅτι αἱ διευκολύνσεις αὐταὶ δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν ἐξαγωγικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὑπὸ τὴν ἐσφαλμένην ἀντίληψιν ὅτι ὁ νόμος πλαίσιον εἶναι ὁ νόμος ὁ ὁποῖος ἀπαριθμεῖ πᾶσαν δυνατὴν περίπτωσιν καὶ οὐχὶ νόμος διαγράφων γενικὰς ἀρχὰς τῶν ὁποίων τὴν ἐφαρμογήν, ἀναλόγως τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως, ἀφήνει ὁ νομοθέτης εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ρυθμίσῃ διὰ διαταγμάτων. Τὸ σχέδιον Ν. Δ. ἐπεκτείνεται εἰς μίαν ἀτέρμονα περιπτωσιολογίαν. Ὑπὸ τὸ κράτος δὲ τοῦ φόβου ὅτι παρελείφθη τι προφεύγει εἰς τὴν μέθοδον τοῦ κ.λπ., ἀφήνων οὕτως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν δυνατότητα νὰ ἀνατρέψῃ πᾶσαν ἐξῆς γενικὴν ἀρχὴν τὴν ὁποίαν θεσπίζει. Παράδειγμα τὸ στοιχεῖον γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ τὸ στοιχεῖον δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13.

Ἐπιθυμῶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ περιορίσω τὰς παρατηρήσεις μου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὸ κρίσιν Ν. Δ. Ἀλλά, νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει πρὶν ἢ κατέλθω τοῦ βήματος αὐτοῦ νὰ παραλείψω, πέραν τῶν βασικῶν λόγων οἱ ὁποῖοι μὲ τοποθετοῦν ὅλως ἀντίθετον πρὸς τὴν βασικὴν ἀρχὴν τοῦ σχεδίου Ν. Δ., νὰ ὑπογραμμίσω καὶ ἕνα ἀκόμη κίνδυνον ὁ ὁποῖος δημιουργεῖται διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ψηφίσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος. Ὑποβολὴ τῶν Ἑλληνικῶν κεφαλαίων εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν ξένων θὰ ἀποτελέσῃ τὴν μεγαλυτέραν ἀποθάρρυνσιν διὰ τὴν παραγωγικὴν αὐτῶν ἐπένδυσιν. Ἐπειδὴ δ' ἑτέρου ἡ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου 2 εἶναι τόσον εὐρεῖα, ὥστε νὰ καλύπτῃ πάντα τὰ εἰς ξένον συνάλλαγμα κεφάλαια, ἀναξαρτήτως προελεύσεως, ἄρα καὶ τὰ προερχόμενα ἐκ λαθρεμπορίας, θὰ ἔχωμεν ὡς τὴν μόνην θετικὴν συνέπειαν τοῦ νόμου τούτου τὴν ἐξῆς ἐξωφρενικὴν κατάστασιν: Τὰ Ἑλληνικὰ κεφάλαια θὰ στρέφωνται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἵνα μεταμφιεζόμενα εἰς ἐξωτερικὰ ἐπανεισέρχονται εἰς τὴν χώραν διὰ νὰ ἀπολαμβάνουν τοῦ καθεστῶτος διαμορφωτέου τὸ ὁποῖον ἐγκαθιδρύει ὁ νόμος οὗτος.

Ἀπέρυγα νὰ προσθέσω οἱανδήποτε ἀντιπολιτευτικὸν χαρακτῆρα εἰς τὴν ἀγόρευσίν μου, καίτοι θὰ εἶχα κάθε δικαιολογίαν πρὸς τοῦτο. Ἀπέρυγα, διότι θέλω ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀντιληφθῇ τὴν τελευταίαν αὐτὴν στιγμὴν τὸν τεράστιον κίνδυνον ὁ ὁποῖος δημιουργεῖται ὄχι μόνον διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας, ὄχι μόνον διὰ τὴν οἰκονομικήν της ἀποτέλεσιαν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν πολιτικήν της ἀνεξαρτησίαν, ἐκ τοῦ ἀτυχοῦς τούτου νομοθετήματος. Θὰ παρακαλέσω τοὺς κ. κ. βουλευτὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸ ἑνὸς τόσον σημαντικοῦ θέματος νὰ προσφύγουν εἰς τὴν ἐθνικήν των συνείδησιν καὶ νὰ μὴ τὸ ἀντιμετωπίσουν ὡς ἓν ἄλλο θέμα κομματικῆς πειθαρχίας ἢ διευκολύνσεως.

Ἡ ὑφέσις τοῦ σχεδίου Ν. Δ. θὰ εἶναι ἡ μελανωτέρα σελὶς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Βουλῆς αὐτῆς τοῦ συνήθους κυβερνητικοῦ ἔργου. Τὸ παρὸν σχέδιον δὲν θὰ ἐπιζήσῃ βεβαίως ταύτης, ὄχι ὅμως χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ἔχῃ ἐπισωρεύσει ἐπὶ τοῦ τόπου συμφορὰς ἀθεραπεύτους καὶ ἀπροσμετρήτους. Καλῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀποσύρῃ τὸ σχέδιον αὐτὸ Ν. Δ., ἐν ὀνόματι τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, διὰ τὸ ὁποῖον, ἀκριβῶς λόγῳ τῆς συντριπτικῆς της πλειοψηφίας, ἔχει βαρυτέρας πάσης ἄλλης Κυβερνήσεως εὐθύνας ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. (Χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Θὰ παρακαλέσω ἂν συμφωνῇ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ συνεδριάσωμεν καὶ τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

Π ο λ λ ο ὶ β ο υ λ ε υ τ α ί. Μάλιστα, μάλιστα.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεδέχθη.

Ὁ κ. Τσαρούχης ἔχει τὸν λόγον.

Δ. Τ σ α ρ ο ύ χ η ς. Κύριοι συνάδελφοι, ἐτονίσθη ἤδη ἐπαρκῶς ἀπὸ τοῦ βήματος, τόσον ἡ ἀνάγκη τῆς προσελκύσεως κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας καὶ τὴν ἐν γένει πρόοδον τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας ὅσον καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπαρκοῦς προστασίας τῶν κεφαλαίων τούτων, ὥστε νὰ προσελκυσθοῦν καὶ νὰ εἰσρεύσουν εἰς τὴν Χώραν. Θὰ ἦναι ἑπομένως περιττὸν νὰ ἐπαναληφθοῦν ὅσα ἐλέχθησαν ἀπὸ τοὺς προηγηθέντας ἀγορητὰς καὶ λεπτομερῶς ἐξετέθησαν ἀπὸ τοὺς ἀξιοτίμους εἰσηγητὰς τοῦ ὑπὸ συζήτησιν σχεδίου νομοθετικοῦ Διατάγματος. Καὶ μόνον ἐπὶ διατυπωθεισῶν ἐπιφυλάξεων κατὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν σχεδίου Ν. Δ. θὰ ἐπεθύμουν νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε καὶ ἐκφράσω ἐν συντομίᾳ ὡρισμένας σκέψεις μου.

Ἐπεκρίθη κυρίως, τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον νομοθετικοῦ Διατάγματος ὅτι θὰ ἐπιφέρῃ ἐξάντλησιν εἰς ξένον συνάλλαγμα διότι ἐπιτρέπει ἐπιστροφὴν τοῦ δανεισμένου κεφαλαίου εἰς συνάλλαγμα ἐντὸς δεκαετίας μὲ ἐξαγωγὴν 10 ο/ο κατ' ἔτος καὶ 12 ο/ο ἐτησίως πρὸς πληρωμὴν τόκων ἢ κερδῶν. Διὰ νὰ προσελκυσθοῦν κατ' ἀρχὴν τὰ ξένα κεφάλαια δὲν εἰ-

ναι δυνατὸν νὰ τεθοῦν φραγμοὶ διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀποπληρωμήν των, ὡς καὶ διὰ τὴν ἔγκαιρον πληρωμὴν τόκων ἢ κερδῶν διότι ἀλλέως δὲν δυνάμεθα ν' ἀναμένωμεν ὅτι ὁ κεφαλαιοῦχος τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ προτιμήσῃ τὴν ἐν τῇ Χώρᾳ μας τοποθέτησιν τῶν κεφαλαίων του. Ἀλλὰ κινδυνεύομεν πράγματι νὰ ὑποστῶμεν ἐξάντλησιν εἰς ξένον συνάλλαγμα, τῆς ὁποίας τὸν κίνδυνον ἐπεσήμαναν οἱ ἐπικρῖται τοῦ ὑπὸ συζήτησιν σχεδίου νομοθετικοῦ διατάγματος ὑπὸ τοὺς τιθεμένους διὰ τῶν διατάξεων τούτου ὅρους; Τὸ τοιοῦτον συμπέρασμα εἶναι παρακινδυνευμένον, κύριοι συνάδελφοι, καὶ οὔτε μὲ ἁπλοῦς συλλογισμοὺς ἐπιτρέπεται νὰ συνάγωνται αὐθαίρετα συμπεράσματα ἐπὶ λεπτῶν θεμάτων ὡς αἱ κινήσεις τοῦ συναλλάγματος διὰ τὴν ἀποκρυστάλλωσιν τῶν ὁποίων ἐπενεργοῦν πολλοὶ καὶ ποικίλοι παράγοντες.

Τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀφορᾷ τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφάλαια τὰ τοποθετούμενα εἰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις. Ἐφ' ὅσον ἑπομένως τὰ ξένα κεφάλαια θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς θὰ πρέπῃ νὰ ἐπιφέρουν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡ ἀποπληρωμή των κατ' ἀρχήν. Θὰ γίνῃ ὁμαλῶς διότι οἱ ξένοι πιστωταὶ θὰ ἱκανοποιηθοῦν ἐκ τῆς διαφορᾶς ἥτις θὰ προκύψῃ εἰς τὸ συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα τῆς χώρας ἢ ἐκ τῆς μειώσεως τῶν εἰσαγωγῶν ἢ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν ἢ καὶ ἐξ ἀμφοτέρων. Ἑπομένως καμμιὰ συναλλαγματικὴ διαταραχὴ δὲν θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ἐξοφλήσεως τῶν δανεισθέντων κεφαλαίων. Πρέπει ἐπίσης νὰ παρατηρηθῇ ὅτι τὸ ὅτι ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ σχέδιον ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ εἰσαχθέντος ξένου κεφαλαίου ἐντὸς δεκαετίας δὲν ἔπεται κατ' ἀνάγκην ὅτι καὶ θὰ ἐξάγωνται ἐκ νέου τὰ εἰσρέοντα κεφάλαια ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας διότι ὅταν τὸ κεφάλαιον εὕρῃ εἰς τὴν ξένην χώραν συμφέρουσαν τοποθέτησιν ζητεῖ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅσον τὸ δυνατὸν μακρότερον χρόνον. Ἐξ ἄλλου δὲ τὰ ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐξωτερικοῦ κέρδη συνήθως δὲν τὰ ἀποσύρουν οἱ δανεισταὶ ὅταν ὑρίστανται πλήρης ἀσφάλεια τῶν ἀλλὰ προτιμοῦν νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν εἰς νέας ἐπενδύσεις. Ἑπομένως ἡ διάταξις τοῦ σχεδίου νομοθετικοῦ διατάγματος κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπεται ἡ πληρωμὴ 10 ο/ο ἐτησίως τοῦ κεφαλαίου καὶ 12 ο/ο εἰς τόκους ἢ κέρδη δὲν δικαιολογεῖ κρίσεις περὶ ἐπιζημίων συνεπειῶν καὶ ἐκ τοῦ φόβου ἀθρόας ἐξαγωγῆς συναλλάγματος.

Παραλλήλως, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας συντόμως ἀποφεύγεται ἡ καταβολὴ εἰς ξένον συνάλλαγμα τόκων ἢ κερδῶν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισθέντων κεφαλαίων. Ὑπὸ τὰς συγχρόνους συνθήκας κινήσεις κεφαλαίων καὶ ἀξιῶν ἀπὸ χώρας εἰς χώραν καὶ ἐξόφλησις χρεῶν καὶ δανεισθέντων ξένων κεφαλαίων γίνεται συχνὰ κατὰ ἕναν αὐτόματον οὕτως εἰπεῖν τρόπον ὅταν καλλιτερεύουν αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι τῆς δανειζομένης Χώρας ὅταν ἐκλείπῃ ἡ καχεξία τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἥτις τὴν ἐξηνάγκασε νὰ προσφύγῃ εἰς δάνεια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ὅταν τέλος ἐλαττωθῇ ἢ ἐκλείψῃ ἡ παθητικότης τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Ὅταν πληρωθῇ τὸ σύνολον αὐτῶν τῶν συνθηκῶν ἡ δανειζομένη χώρα δύναται νὰ περιορίσῃ τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεις της κατὰ διαφόρους ἀναλογίας μὲ τοποθετήσεις κεφαλαίων τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς κινητὰς ἀξίας ἐπὶ τῶν δανεισθέντων ξένων κεφαλαίων. Καὶ ἡ τοιαύτη προπληρωμὴ τῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν χρεῶν ἐπιφέρει φυσικὰ καὶ τὴν ἀποφυγὴν περαιτέρω καταβολῆς εἰς ξένον συνάλλαγμα τόκων καὶ κερδῶν τῶν δανεισθέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφαλαίων.

Ὑπαστηρίχθη ὡσαύτως ἀπὸ τοὺς ἐπικριτὰς τοῦ ὑπὸ ψήφισιν σχεδίου νομοθετικοῦ διατάγματος ὅτι ἡ διὰ τῆς εἰσροῆς ξένων κεφαλαίων αὔξησις τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος θὰ ἐπιφέρῃ προσωρινὴν εὐφορίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐπικίνδυνος ἐξάντλησις εἰς ξένον συνάλλαγμα. Ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δάνειον ἐνεργεῖ θετικῶς ὅταν πράγματι προσθέτῃ συνάλλαγμα εἰς τὰ διαθέσιμα τῆς δανειζομένης χώρας καὶ αὐξάνει τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν. Ὅταν ἑπομένως τὰ δάνεια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν προορίζωνται ν' ἀπορροφηθοῦν εἰς καταναλωτικοὺς σκοποὺς ἢ εἰς ἐξόφλησιν προηγουμένων δανείων, ἀλλὰ προορίζονται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς, ὡς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ συζητουμένου σχεδίου νομοθετικοῦ διατάγματος, ὀ αὐξήσῃ πραγματικῶς τὸ συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα τῆς χώρας καὶ θὰ ἐπιφέρουν ὄχι προσωρινὴν ἀλλὰ θετικὴν καὶ οὐσιαστικὴν εὐφορίαν.

Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ διατυπώσω μίαν παρατήρησιν καὶ ἐπὶ μιᾶς ἄλλης ἐπικρίσεως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν σχεδίου νομοθετικοῦ διατάγματος ἀφορώσης τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 καθ' ἣν αἱ διαφοραὶ μεταξὺ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπιχειρήσεων ὑπαγομένων εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοθετικὸν διάταγμα.... λύονται διὰ διαιτησίας. Ἡ διαιτησία ἀποτελεῖ ἕνα δικαιότατον τρόπον ἐπιλύσεως διαφορῶν ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει περισσότερον πρὸς τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν καὶ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τόσον διὰ τὴν λύσιν διαφορῶν μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν ὅσον καὶ τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν Κρατῶν. Ἀναγνωρίζεται παγκοσμίως ὡς ἀσφαλέστατον μέσον σεβασμοῦ τοῦ δικαίου καὶ ἐπιβολῆς τῆς δικαιοσύνης. Οἱ διαιτηταὶ ὁριζόμενοι ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων μερῶν εἶναι δικασταὶ οἱ ὁποῖοι κρίνουν ἐπὶ τῷ βάσει τοῦ δικαίου. Τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς διαιτησίας εἶναι ἡ κοινὴ ὑποταγὴ εἰς δικαστὴν τῆς ἐκλογῆς τῶν συμβαλλομένων μὲ τὴν συνεπαγομένην ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφωθοῦν νομιμορρόνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν. Ἑπομένως ἡ καθιέρωσις τῆς διαιτησίας ὡς τρόπου ἐπιλύσεως τῶν ἀναφυομένων ν' ἀναφυοῦν διαφορῶν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἱδρυομένων διὰ ξένων κεφαλαίων ἐπιχειρήσεων ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον ἐγγύησιν καὶ ἀσφάλειαν διὰ τὰ εἰσρέοντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφάλαια διευκολύνουσαν τὴν προσέλκυσίν των καὶ μεθόδως δίγουσαν τὰ συμφέροντα τῆς Χώρας.

Ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ καὶ γενικὴ κατάστασις τῆς Χώρας μας εὐνοεῖ τὴν εἴσοδον κεφαλαίων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ προϊοῦσα ὑγιὴς ἐξυγίανσις τῆς Οἰκονομίας μας, ὁ ἰσοσκελισμένος προϋπολογισμός μας, ἐγγυόμενος πλέον τὴν σταθερότητα τοῦ νομίσματος καὶ οἱ εὐμενεῖς παράγοντες ἐκ τῆς πολιτικῆς σταθερότητος εἰς τὴν Χώραν μας δημιουργοῦν τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν προσέλευσιν τῶν ἐκπατριζομένων ἐξ ἄλλων χωρῶν κεφαλαίων ἐπιζητούντων μεγαλειτέραν ἀπόδοσιν. Καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον νομοθετικοῦ διατάγματος παρέχει τὴν δέουσαν προστασίαν καὶ ἀσφάλειαν εἰς τὰ ξένα κεφάλαια τὰ ὁποῖα χρειαζόμεθα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας δυνάμεων. Καὶ ὁ τόσον ἀλματωδῶς αὐξηθεὶς Ἐθνικὸς πλοῦτος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μὲ ἀλλεπαλλήλα κεφάλαια ἀνεπτύχθη κατὰ βάσιν διότι ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας των καὶ μέχρι τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διὰ ξένων κεφαλαίων κατεσκεύασαν τοὺς σιδηροδρόμους των, ἐξεχέρσωσαν τεραστίας ἐκτάσεις των καὶ ἤρχισαν τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὑπογείου θησαυροῦ τῆς χώρας καὶ ἀνέπτυξαν τὴν βιομηχανίαν των. (Χειροκροτήματα).

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὴν προεδρικὴν ἕδραν καταλαμβάνει ὁ Γ' Ἀντιπρόεδρος κ. Δ. Πλαγιάννης).

Σ. Ἀλλαμανῆς. Κύριοι Βουλευταί, ὑπῆρξεν εὔλογος ἡ προσοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἐν γένει, ὅτι ἐπὶ ἑνὸς ἐθνικοῦ θέματος, οἷον αὐτὸ τοῦ ὁποίου ἅπτεται τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον Ν.Δ., θὰ κατεβάλλατο κάθε δυνατὴ προσπάθεια, ὥστε νὰ ἐμφανισθῇ σύμφωνος ὁ πολιτικὸς κόσμος ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ νομοθετικοῦ αὐτοῦ μέτρου εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκεται μάλιστα νὰ δοθῇ μία ἠυξημένη τυπικὴ δύναμις. Ἰδοὺ διατί ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως εὔλογος καὶ ἡ ἀπογοήτευσις τὴν ὁποίαν δοκιμάζει ὁ Ἑλληνικὸς λαός, διότι τὰ πράγματα ἐξηλίχθησαν οὕτως, ὥστε ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς διαδικασίας νὰ χωρισθῇ ὁ ἐν τῇ Βουλῇ πολιτικὸς κόσμος.

Δὲν συμμερίζομαι τὴν ἄποψιν, διὰ νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ διαδικαστικὸν μέρος, καθ' ἣν τάχα μεταξὺ νόμου καὶ νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπάρχει διαφορά τις. Ἀναμφισβητήτως, ἀμφότεροι εἶναι οὐσιαστικοὶ νόμοι, τὴν ἔννοιαν, τῶν ὁποίων πλήρων τόσον ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς

ψηφιζόμενος νόμος, όσον καὶ τὸ Ν. Διάταγμα. Ἡ κυβερνητικὴ ὅμως δήλωσις, ἡ ὁποία ἔγινε, πρὸ ὀλίγου, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 35, ὥστε ἐπὶ τῇ προτάσει 15 βουλευτῶν νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐπιληφθῇ ἡ ὁλομέλεια τῆς Βουλῆς τοῦ σχεδίου Ν.Δ. τὸ ὁποῖον καλούμεθα ἀπόψε νὰ ψηφίσωμεν, ἡ ἄποψις αὐτή, ἡ ἐπίσημος καὶ αὐθεντική θὰ ἔλεγον, ἐνισχύει πάρα πολὺ τὴν ἀνησυχίαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διαβλέπουν τὸ ἀνεφάρμοστον τῆς ἀκολουθουμένης διαδικασίας, τοῦ ἄρθρ. 35 τοῦ Συντάγματος, προκειμένου περὶ νόμου ἐφ' ἅπαξ ψηφιζομένου. Διότι εἶναι πάρα πολὺ παρακεκινδυνευμένον καὶ ἄχθες, ὅταν ἔχωμεν διατάξεις καὶ δὴ συνταγματικῆς φύσεως, νὰ τὰς διχοτομοῦμεν καὶ νὰ ὑποστηρίζωμεν ὅτι τὸ πρῶτον μέρος ἐφαρμόζεται, ὄχι ὅμως καὶ τὸ δεύτερον. Διότι αὐτὸ λέγει ἡ Κυβέρνησις, κύριοι βουλευταί. Ὅτι μολονότι πρόκειται περὶ ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου νόμου, ἐν τούτοις εἶναι δυνατὸν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἄρθρου 35 νὰ ἀχθῇ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς μας ἀλλὰ δὲν συμφωνεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ καὶ συνεπῶς νὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἔλθῃ ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τῆς Βουλῆς πρὸς τελικὴν κύρωσιν τὸ Ν. αὐτὸ Διάταγμα. Ἰδοὺ διατί ἡ ἀντίληψίς μου, ἐνισχυομένη ἀπὸ τὴν σημερινὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως, ὁδηγεῖται εἰς τὴν ἐκδοχὴν ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἡ νομικῶς πρόσφορος διαδικασία, αὐτή, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοθετικὸν μέτρον καὶ ἂν μὴ τι ἄλλο, θὰ ἐξέλθῃ τοῦτο ἀπὸ τὴν αἴθουσαν αὐτὴν μὲ τραυματισμένον, σοβαρῶς, τὸ νομικὸν του κῦρος. Ἦτο δὲ ἔργον προνοίας καὶ συνέσεως στοιχειώδους, ἓν τοιοῦτον μέτρον, διὰ τοῦ ὁποίου θέλομεν νὰ ἐμπεδώσωμεν τὴν πίστιν τῶν ξένων, νὰ ἔχῃ περιβληθῇ τὸν τύπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ καθίστᾳ ἐντελῶς ἀπρόσβλητον τὸ κῦρος αὐτοῦ. Ἀκόμη, κύριοι συνάδελφοι, θὰ ἐπανέλθω εἰς μίαν παλαιὰν μου ἄποψιν, τὴν ὁποίαν, εὐκαιρίας δοθείσης, ἀνέπτυξα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι, κυρίως, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσδιορίζῃ τὰς ἁρμοδιότητας τῆς Ἐπιτροπῆς μας, εἶναι πέραν τοῦ ἐπείγοντος καὶ ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐπεῖγον, τὸ σοβαρὸν τοῦ θέματος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπίμαχον αὐτοῦ, μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ συγκεντρώνει ὅλας αὐτὰς ἀρνητικὰς προϋποθέσεις, ὥστε νὰ μὴ δικαιολογῆται ἡ ἐπιμονὴ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀναβάλῃ ἀφ' ἑνὸς τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ ἀφ' ἑτέρου 20 ἡμέρας, νὰ φέρῃ ἀναρμοδίως ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς μας τὸ νομοσχέδιον αὐτό. Νομίζω ὅτι ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως εἶναι βαρεῖα, διότι θὰ χρειασθῇ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν διεθνῆ κεφαλαιοκρατίαν ἕνα νόμον, τὸν ὁποῖον θὰ σκιάζῃ ἡ ἀμφιβολία περὶ τοῦ κύρους αὐτοῦ.

Ἀναμφισβητήτως, κύριοι συνάδελφοι, ἀποτελεῖ κοινοτυπίαν τὸ νὰ λέγῃ κανεὶς καὶ νὰ χρειάζεται νὰ ἀναπτύξῃ μάλιστα ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς ἔχει ἀνάγκην εἰσροῆς ξένων κεφαλαίων, διὰ νὰ γονιμοποιήσῃ τὰς ἀναξιοποιήτους πλουσίας πλουτοπαραγωγικὰς πηγάς του.

Ἀλλὰ-καὶ ὑποθέτω ὅτι ὅλοι θὰ συμφωνήσουν ἐπ' αὐτοῦ τὰ ξένα κεφάλαια ποὺ θὰ ἔλθουν νὰ τὰ ἀμείψωμεν μὲν καὶ νὰ τὰ ἀσφαλίσωμεν, ἀλλὰ ὑπὸ ὅρους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐγγυῶνται ὅτι θὰ φέρουν τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα, ἤγουν τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας πόρων ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ., καὶ οὐχὶ τὴν ὑποδούλωσιν αὐτοῦ. Διότι οὐδεὶς θὰ ἀντιλέξῃ, νομίζω ὅτι πικρὰν ἀπεκόμισε πεῖραν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις τῶν ξένων κεφαλαίων, ὁσάκις ταῦτα ἐπεσκέφθησαν τὴν χώραν μας, κατοχυρωθέντα ἀπὸ προνόμια ἐξαιρετικά. Ἀκόμη ἡ πρόσφατος πεῖρα, κύριοι συνάδελφοι, τῆς διοχετεύσεως πρὸς τὸν τομέα αὐτόν, τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας πόρων, ἑνὸς πάρα πολὺ σημαντικοῦ μέρους ἀπὸ τὰ δύο δισεκατομμύρια δολλάρια τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ, ὑποθέτω ὅτι θὰ σᾶς ἔπεισεν, ὅτι δὲν ἔλαβε τὴν ὀρθὴν ἐκείνην κατεύθυνσιν πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ ἀπέβλεπεν, ὡς ἀφετηρίαν διὰ μίαν καλυτέραν κῦριον. Ἰδοὺ διατί εἶναι ἀπαραίτητον τὸ ξένον κεφάλαιον νὰ λάβῃ ἀλλὰ καὶ νὰ δώσῃ ἐγγυήσεις.

Ἡ ἄποψίς μου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἴσως θεωρηθῇ κάπως πρωτότυπος καὶ θὰ παρακαλέσω νὰ μοῦ χαρίσετε ὀλίγην πίστωσιν χρόνου, διὰ νὰ τὴν ἀκούσετε. Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι οὐδὲν προσθέτει ἀπὸ ἀπόψεως νομικῆς κατοχυρώσεως νῶν ξένων τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Διότι εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἐφθάναμεν, τὰς αὐτὰς ἐγγυήσεις θὰ εἰδίδαμεν εἰς τοὺς ξένους κεφαλαιούχους ἐὰν ἠκολουθοῦμεν τὴν γνώριμον ὁδὸν τῶν εἰδικῶν δι' ἑκάστην περίπτωσιν συμβάσεων, κυρουμένων διὰ νόμου. Διότι τί ἐπιδιώκει ἡ Κυβέρνησις μὲ τὸ νομοσχέδιον αὐτό; Νὰ δώσῃ εἰς τὸν ξένον κεφαλαιοῦχον τὴν ἐντύπωσιν καὶ ἐγγύησιν ὅτι αὐτό, ποὺ θὰ συμφωνηθῇ, δὲν θὰ τροποποιηθῇ μονομερῶς. Καὶ διερωτῶμαι, ἐὰν ὑπάρχῃ κανεὶς μεταξὺ ἡμῶν, ποὺ νὰ ἀμφισβητῇ αὐτὸ τὸ στοιχειῶδες, ὅτι δηλαδὴ ὅταν τὸ Κράτος καταρτίσῃ μὲ ἕνα ξένον ὅμιλον μίαν σύμβασιν, δὲν θὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν οὐδέτερος τῶν συμβαλλομένων, ἔστω καὶ τὸ Κράτος, νὰ τροποποιήσῃ μονομερῶς τὴν σύμβασιν αὐτήν.

Μήπως δὲν ἔχομεν σχετικῶς προσφάτους τοιαύτας συμβάσεις μὲ ξένους συναφθείσας ὑπὸ ἀνωμάλους μάλιστα συνθήκας καὶ δὴ ἀπὸ Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀμφισβητουμένην τὴν νόμιμον ὑπόστασίν των καὶ λίαν ἀπαχθεῖς ὅρους καὶ πάρα ταῦτα δὲν ὑπῆρξε ποτὲ Κυβέρνησις Ἑλληνική, ποὺ νὰ διενοήθη, νὰ τροποποιήσῃ μονομερῶς τοὺς ὅρους τῶν συμβάσεων αὐτῶν; Δι' αὐτὸ βλέπετε ὁ Ὑπουργὸς τῶν Συγκοινωνιῶν λ.χ. νὰ ἐκδίδῃ μίαν διαταγὴν νὰ εἰσέρχωνται οἱ ἐπιβάται εἰς τὰ τράμ ἀπὸ τὴν μεσαίαν θύραν καὶ ἡ Ἑταιρία νὰ μὴ ἐκτελῇ τὴν διαταγὴν αὐτὴν καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς ἰδικάς της ἀντιλήψεις.

Γ. Παμπούκας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πῶς μονομερῶς αἱ Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις ἀνέστειλαν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου χρέους καὶ πῶς διὰ τῶν δραχμοποιήσεων ἐξηνεμίσαμεν τὰ ξένα κεφάλαια;

Σ. Ἀλλαμανῆς. Σεῖς τὸ λέτε αὐτό, κύριε Παμπούκα; Ἕλλην βουλευτὴς δὲν εἶναι δυνατὸν ἔστω καὶ εἰς διακοπήν, ἀπὸ νευρικότητα προερχομένην, νὰ εἴπῃ σοβαρῶς τοιοῦτόν τι καὶ θὰ ἐπρότεινα νὰ μὴ γραφῇ καὶ εἰς τὰ πρακτικά. Δὲν ὑπῆρξε περίπτωσις, ἀπὸ ὅσας λαμπρομερῶς ἀνέφερεν εἰς τὴν ἐμπεριστατωμένην ἀγόρευσίν του ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας, ὅπου ἡ Ἑλλὰς νὰ ἠθέλησε νὰ ἐπιδιώξῃ, νὰ καταδολιευθῇ, συμφέροντα ξένων, μὲ τοὺς ὁποίους εἰδικὴν κατήρτισε σύμβασιν. Ἐὰν ἤλθεν εἰς τὴν ἀδήριτον ἀνάγκην ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου χρέους, ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω. Μεγάλαι δυνάμεις, πανίσχυροι οἰκονομικῶς, ὑπέκυψαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναστείλουν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου των χρέους. Καὶ θὰ εἴπητε ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤτις ἀντεμετώπισε τόσον τραγικὰς στιγμὰς καὶ καταστροφὰς ἀγωνιζομένη, χάριν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ἀλλὰ καὶ τῶν συμμαχικῶν συμφερόντων, καὶ εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ χρέους πρὸς τοὺς συμμάχους, μαζὶ μὲ τοὺς ὁποίους καὶ χάριν τῶν ὁποίων ἠγωνίσθη, ὑπῆρξε διὰ τὸν λόγον αὐτὸν κακόπιστος;

Βῆς βουλευτής. Καλῶς ἔπραξεν, ἀλλὰ τὰς συμβάσεις τὰς παραβίασε.

Σ. Ἀλλαμανῆς. Κύριοι συνάδελφοι, ὑποστηρίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῶν καθ' ἕκαστον συμβάσεων, κυρουμένων διὰ νόμων.

Διότι, ἂς μὴ αὐταπατώμεθα, τὸ σοβαρὸν κεφάλαιον, ὄχι τὸ ταχυδρομικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναζητήσῃ τὴν τοποθέτησίν του, εἰς τὴν Χώραν μας, θὰ ἐμφανισθῇ ὑπὸ μορφὴν ὀλίγων ξένων ὁμίλων.

Εἰς αὐτὰς τὰς ὀλίγας περιπτώσεις ἠδύνατο ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων εἰσηγουμένης τῆς κυβερνήσεως τὰ οἰκεῖα σχέδια συμβάσεων νὰ τὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ.

Καὶ ἰδοὺ τώρα, κ. συνάδελφοι, ποῦ ἔγκειται ἡ χρησιμότης τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ συντάγματος. Βραδύτερον ἔχοντες ἐν τῷ μεταξὺ ἀποκαταστήσει τὴν πεῖραν τῶν συμβάσεων ἐν ὄψει τῶν σημερινῶν συνθηκῶν κινήσεως τῶν κεφαλαίων

θά εἴμεθα ὥριμοι πλέον νά θεσπίσωμεν τόν προβλεπόμενον ὑπό τοῦ ἄρθρου 112 συνταγματικόν νόμον διατυποῦντες αὐτόν κατά τρόπον, ὅστις καί νά προσαρμόζεται εἰς τήν ἀνάγκην τῆς ἀσφαλίσεως τόσον τῶν ξένων κεφαλαίων ὅσον καί τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων. Αὐτήν τήν τακτικήν ἔπρεπε νά ἀκολουθήσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Εἰσέρχομαι τώρα εἰς τήν κριτικήν τήν γενικήν τοῦ περιεχομένου τοῦ σχεδίου Ν. Δ.

Πρώτη παρατήρησίς μου εἶναι, ὅτι ἡ διατύπωσις τοῦ σχεδίου Ν. Δ. εἰς πλείστας ὅσας διατάξεις του θά δώσῃ λαβήν εἰς αὐθαιρέτους καί ἐπικινδύνους ἴσως ἑρμηνείας. Ἐάν ἡ ἐλαστικότης τοῦ νομοθετικοῦ τούτου μέτρου εἶναι ἐπιβεβλημένη ἀλλά καί ἡ σαφής καί διαυγής διατύπωσίς του εἶναι ἐπίσης προσὸν ἀπαραίτητον.

Σταχυολογῶ ἀπό τό κείμενον τοῦ σχεδίου ὀλίγας διατάξεις, εἰς τάς ὁποίας ἀπαραδέκτως ὑπάρχει ἀοριστία εἰς τήν διατύπωσιν. Εἰς τό ἄρθρον 1 ἀφοῦ περιγράφονται τά ὑπαγόμενα εἰς τήν προστασίαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐρχόμενα περιουσιακά εἰς εἶδος καί χρῆμα στοιχεῖα, μεταξύ τῶν ὁποίων καί αἱ τεχνικαί μέθοδοι, προστίθεται εἰς τό τέλος «καί λοιπά».

Περαιτέρω εἰς τό ἄρθρον 2 § 2 τίθεται «ἤ ἄλλως συμβάλλουσιν εἰς τήν οἰκονομικήν πρόοδον τῆς χώρας»

Νομίζω, ὅτι εἶναι πάρα πολύ γενική ἡ διατύπωσις αὐτή.

Περαιτέρω εἰς τό ἄρθρον 8 § 1 ἀναφέρεται: «Αἱ ἐπιχειρήσεις αἱ ἐξοικονομοῦσαι σημαντικά ποσά συναλλάγματος». Ὁ ὅρος «σημαντικά» περιέχει βάσιν μεγάλης ἀοριστίας. Εἰς τό ἄρθρον 14 λέγει «ἐπιχειρήσεις ἰδιαζούσης σημασίας». Τό «ἰδιαζούσης» εἶναι δεκτικόν πάσης ἑρμηνείας.

Μία ἄλλη γενική παρατήρησις, κ. βουλευταί, εἶναι ἡ ἀκόλουθος. Δέν βλέπω τόν λόγον καί δέν μέ ἔπεισεν ἡ ἀσθενής ἐπιχειρηματολογία τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου νά παρεκκλίνωμεν ἀπό μίαν σταθεράν ἡμῶν παγίαν παράδοσιν τοῦ ἐλευθέρου δημοσίου βίου τῆς χώρας, ὅπως ἡ Βουλή τῶν Ἑλλήνων κυροῖ διά νόμων εἰδικῶν τάς συμβάσεις αἱ ὁποῖαι παρέχουν προνόμια εἰς ξένους κεφαλαιοῦχους. Δέν νομίζω ὅτι εἶναι ὀρθόν ζητήματα, τά ὁποῖα θά ἐπηρεάσουν τήν ζωήν ὁλοκλήρων γενεῶν, νά ἀπορασίζωνται καί νά συζητῶνται ἐντός ἑνός διαμετίου ἤ μεταξύ 3 Ὑπουργῶν. Δέν νομίζω ὅτι ἡ σημερινή Βουλή ἐν ἔτει 1953 δικαιοῦται νά ψηφίσῃ διάταξιν, διά τῆς ὁποίας θά ἀπεμπολήσῃ δικαιώματα, τά ὁποῖα προκάτοχοι Βουλαί, χάριν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διεφύλαξαν. Ἐπιζητεῖται ὑπ' ἐμοῦ συνάδελφοι διά τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ., σχεδίου, νά δοθοῦν συνταγματικά δικαιώματα εἰς τόν Ὑπουργόν τοῦ Συντονισμοῦ. Διερωτῶμαι, πῶς ὁ Ὑπουργός τοῦ Συντονισμοῦ ζητεῖ τοιαῦτα δικαιώματα καταπληκτικά ὅταν πρό ἑνός ἔτους καί πλέον ὁμιλῶν ἀπό τοῦ βήματος τούτου, ἠμφισβήτησεν εἰς μίαν ὁλόκληρον Βουλήν τό δικαίωμα νά κυρώσῃ τό Σύνταγμα, τό ὁποῖον εἶχε καταρτίσει καί κατ' οὐσίαν ψηφίσει ἡ Ἀναθεωρητική Βουλή τοῦ 1946. Ὅ,τι ἠρνήθη εἰς τήν Βουλήν τῶν Ἑλλήνων, ζητεῖ νά τό δώσῃ ἡ Βουλή εἰς ἐκείνον προσωπικῶς. Ἀλλά, πέραν αὐτῶν, κ. συνάδελφοι, δέν νομίζετε ὅτι πρέπει νά μᾶς ἀπασχολήσῃ τό ὅτι, ἐάν ψηφίσωμεν τοιαύτας διατάξεις, ἡ τιμή καί ἡ ὑπόληψις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου θά παραμείνῃ ἔκθετος, διότι θέματα εἰς τά ὁποῖα ἐμπλέκονται ταράσσει ἰδιωτικά συμφέροντα καθορίζεται ἡ τύχη ὁλοκλήρων γενεῶν, δέν εἶναι δυνατόν νά ἀποφασίζωνται ἐρήμην τῆς κοινῆς γνώμης, ἐρήμην τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ἀπό τρεῖς Ὑπουργούς; Οὐδείς ἐξ ὑμῶν, πολύ περισσότερον ἐγώ δέν θά θελήσω νά ὑπαινιχθῶ ὅτι θά ὑπάρξῃ πρόθεσις καί δόλος εἰς Ἕλληνας Ὑπουργούς νά καταδολιευθοῦν τά συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὅμως εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξῃ περίπτωσις ἀμελείας, κουφότητος καί πλάνης. Καί διερωτῶμαι, ποῖος θά ἐμποδίσῃ τόν διαβολέα νά ἐπιδιώξῃ αὐτήν τήν κουφότητα καί πλάνην νά τήν ἐμφανίσῃ εἰς τόν λαόν ὡς δόλον καί ἰδιοτέλειαν;

Καί ποῖος θά προφυλάξῃ τόν πολιτικόν κόσμον, ἀπό ἕνα κίνδυνον, τοῦ ὁποίου ἀπό τώρα διαβλέπω τήν ἔκτασιν;

Ἀλλ' ἀσχέτως πάντων τούτων τά θεσπιζόμενα προνόμια ὡς ὅρια μέγιστα εἶναι ἀπαράδεκτα ὄχι διότι ἁπλῶς δίδομεν πολλά, ἀλλά διότι δέν ἀντέχει ἡ ἑλληνική οἰκονομία ὑπό τάς σημερινάς συνθήκας εἰς τόσον ἀρθόνους παροχάς πρός τούς ξένους κεφαλαιοῦχους. Εἶναι ἀδιανόητον αὐτό τό ὁποῖον θεσπίζεται διά τοῦ σχεδίου Ν.Δ., ἐν ἔτος δηλαδή μετά τήν «εἰσαγωγήν» τοῦ κεφαλαίου νά ἀρχίζῃ ἡ ἔξοδός του. Ἀκόμη οὐδεμία λαμβάνεται πρόνοια περί τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν ὥστε νά βεβαιοῦται 1) ὅτι τό 12 ο/ο πού θά ζητήσῃ νά ἐξαχθῇ ἐάν ἀντιπροσωπεύῃ πραγματικά κέρδη, ἤ λαθραίαν ἐξαγωγήν κεφαλαίων ἑλληνικῶν. 2) Ὅτι τό 10 ο/ο τοῦ κεφαλαίου εἶναι ἤ ὄχι ἀπαραίτητον διά τήν συνέχισιν τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως. Ὀρθῶς ἐτόνισαν πολλοί συνάδελφοι, ὅτι εἶναι πολύ ἐπικίνδυνον τό ἄρθρον 14 ἐδάφιον 2 προβλέπον ὅτι μέ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἠμπορεῖ νά αὐξηθοῦν τά ἤδη μεγάλα ποσοστά παλινοστήσεως τῶν ξένων κεφαλαίων. Καί διά αὐτό εὑρέθη εἰς τήν ἀνάγκην ὁ κ. Ὑπουργός νά τό δικαιολογήσῃ καί νά μειώσῃ τήν ἐντύπωσιν ἀναφέρων ὡς παράδειγμα τήν ἐπιχείρησιν διϋλιστηρίων πετρελαίων ὡς δυναμένην νά ἀποδώσῃ κατ' ἔτος εἰς τήν χώραν 5-6 ἑκατομμύρια δολλάρια οἰκονομίᾳ συναλλάγματος. Ἀλλά τότε διατί χορησιμοποιεῖται ὡς κριτήριον τῆς σοβαρωτάτης παρεκκλίσεως ἀπό τόν κανόνα ἡ ἰδιάζουσα σημασία τῶν ἐπιχειρήσεων καί ὄχι ἡ ἀποδοτικότης αὐτῆς εἰς ἐτησίαν ἐξοικονόμησιν συναλλάγματος ἴσην λ.χ. πρός τό εἰσαχθέν κεφάλαιον;

Ἀκόμη ὀρθῶς παρετηρήθη ὅτι ἡ διάταξις περί εἰσαγωγῆς μηχανημάτων, χωρίς τήν διαγραφήν τῶν προϋποθέσεων τῆς τελειότητος τῶν μηχανημάτων αὐτῶν πολλά καί ἀκόμη τῆς διαδικασίας τῆς ἀποτιμήσεως αὐτῶν, εἶναι διάταξις ἡ ὁποία ἐγκυμονεῖ πολλούς κινδύνους. Ἐξ ἄλλου δέν λαμβάνεται κἄν πρόνοια, ἐνῷ θά εἰσέλθουν ἀδασμολόγητα τά μηχανήματα αὐτά τί θά γίνῃ ἄν αὐτά πωληθοῦν ἀπό τήν ἐπιχείρησιν ἐν Ἑλλάδι.

Ἀλλά, περαιτέρω ἔχω νά παρατηρήσω ὅτι λαμβάνεται πρόνοια καί εὐλόγως, ἡ ἐπιχείρησις πού θά φέρῃ τά ξένα κεφάλαια, νά φέρῃ καί τεχνικόν καί διοικητικόν προσωπικόν ἀλλοδαπόν. Ἀλλά πρός Θεοῦ! Εἶναι δυνατόν νά μή δύναται νά ἱκανοποιήσῃ ἐν μέρει τάς ἀνάγκας της εἰς τεχνικόν καί διοικητικόν προσωπικόν, ἀπό Ἑλλάνας ἐπιστήμονας; Κύριε Ὑπουργέ, νομίζω ὅτι εἰς τήν κατ' ἄρθρον συζήτησιν θά δεχθῆτε μίαν τροπολογίαν, ὥστε ἐν ποσοστόν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ νά προέρχεται ἀπό τήν χώραν αὐτήν, ὅπως ἐπίσης τό ξένον τεχνικόν καί διοικητικόν προσωπικόν ἐξάγῃ μέρος μόνον τῶν ἀποδοχῶν του.

Φοβοῦμαι πάρα πολύ ὅτι αἱ διατάξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τήν ἐπέκτασιν τῶν προνομίων τῶν παρεχομένων εἰς νέας ξένας ἐπιχειρήσεις καί εἰς τάς ὁμοειδεῖς ἐγχωρίους, παρά τήν ἀγαθήν πρόθεσιν ἀπό τήν ὁποίαν ὁ συντάκτης τῶν διατάξεων αὐτῶν ἴσως ἀνεχώρησε, θά καταλήξουν νά γίνουν πηγή καταχρήσεων ἀπαραδέκτων. Φέρω ἕνα παράδειγμα. Ἔχω μίαν μεγάλην ἐπιχείρησιν ἐν Ἑλλάδι ἀξίας 10 ἑκατομμυρίων δολλαρίων λειτουργοῦσαν ἀπό μακροῦ καί ἀποκερδαίνουσαν ἀρκετά καί ἐνθουσιῶν.

Διά νά τύχῃ ἡ ἐπιχείρησίς μου αὐτή τῶν προνομίων τά ὁποῖα προβλέπει τό σχέδιον Ν.Δ. δέν ἔχω παρά νά ἐξαγάγω 1.000.000 δολλάρια, νά τά ἐπενδύσω-ὑπόθεσις 24 ὡρῶν-εἰς μίαν ξένην ἀνώνυμον ἑταιρίαν, νά τά ἐπαναφέρω διά νά ἱδρύσω μίαν ὁμοειδῆ πρός τήν ἰδικήν μου ἐπιχείρησιν καί, κατ' αὐτήν τόν τρόπον νά διασφαλίσω ὑπέρ τῆς τελευταίας προνόμια τά ὁποῖα καί τό σύνολον τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας θά ἐπιβαρύνουν καί θά συνολίψουν τούς συναγωνιστάς μου ἐν Ἑλλάδι, οἱ ὁποῖοι δέν θά ἔχουν τήν εὐχέρειαν νά κάμουν τήν μηχανήν αὐτήν. Καί τά προνόμια αὐτά, δέν εἶναι ὀλίγα: Τό ἀφορολόγητον, τό ἀδασμολόγητον, ἡ τήρησις βιβλίων εἰς ξένον νόμισμα καί ἀκόμη ἡ διάταξις περί ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἡ ὁποία, ἄν δέν ἔχῃ ἐφαρμογήν εἰς ἑταιρίας αἱ ὁποῖαι εἶχον ἄλλοτε τήν κυριότητα τῶν μεγάλων ἀγροκτημάτων, διότι αὐτά εὐτυχῶς ἔχουν ἀπαλλοτριωθῇ, ἐνέχει ὅμως ἕνα ἄλλον κίνδυνον, τόν ἑξῆς: εἰς ἐπιχειρήσεις Ἑλληνικάς, τάς ὁποίας θά χρειασθῇ κάποτε νά ἀντιμετωπίσῃ τό Κράτος κύριε Ὑπουργέ, διά νά ἱκανοποιήσῃ ἀνάγκας τῆς οἰκονο-